

Kostnadsmått 2012

Öppna jämförelser av socialtjänsten

Du får gärna citera Socialstyrelsens texter om du uppger källan, exempelvis i utbildningsmaterial till självkostnadspris, men du får inte använda texterna i kommersiella sammanhang. Socialstyrelsen har ensamrätt att bestämma hur detta verk får användas, enligt lagen (1960:729) om upphovsrätt till litterära och konstnärliga verk (upphovsrättslagen). Även bilder, fotografier och illustrationer är skyddade av upphovsrätten, och du måste ha upphovsmannens tillstånd för att använda dem.

Artikelnr 2013-10-1.

Publicerad www.socialstyrelsen.se, oktober 2013

Förord

Socialstyrelsen publicerar på regeringens uppdrag öppna jämförelser av kvalitet, kostnader och effektivitet för socialtjänsten. Arbetet sker i samverkan med Sveriges Kommuner och Landsting och i samråd med Vårdföretagarna och Famna.

Rapporten beskriver kostnadsmått som är framtagna för socialtjänsten. Syftet med kostnadsmåtten är att bistå med ett underlag till kommunernas uppföljning, utvärdering och jämförelser. Kostnadsmåtten är också grund för framtida effektivitetsindikatorer. Rapportens målgrupp är främst personer i kommunerna som arbetar med verksamhets- och kostnadsanalyser, till exempel verksamhetsutvecklare och controllers. Även beslutsfattare som politiker och verksamhets- och enhetschefer kan ha intresse av rapporten.

Rapporten har tagits fram av Matilda Hansson. Kostnadsmåtten har tagits fram i dialog med respektive projektgrupp för öppna jämförelser av socialtjänsten. Ansvarig enhetschef är Mona Heurgren.

Taina Bäckström
ställföreträdande generaldirektör

Innehåll

Förord	3
Sammanfattning	7
Inledning	8
Uppgifternas kvalitet och säkerhet	8
Kostnader för kommunens åtagande	8
Olika typer av mått	9
Andelsmått	9
Mått i kronor	9
Vad är öppna jämförelser?	10
Verktyg för verksamhetsutveckling	10
Ett av flera verktyg för att mäta kvalitet	10
Redovisning av kostnadsmått	11
Barn- och ungdomsvård	12
Verksamheter för barn och ungdomar, andel av kommunens totala kostnad	12
Verksamheter för barn och ungdomar, andel av kommunens totala kostnad i relation till andel barn och unga	14
Barn- och ungdomsvård, andel av kommunens totala kostnad	16
Barn- och ungdomsvård, andel av kommunens kostnad för verksamheter för barn och ungdomar	17
Ekonomiskt bistånd	18
Ekonomiskt bistånd, andel av kommunens totala kostnad	18
Handläggning av ekonomiskt bistånd, kostnad per biståndsmånad	20
Personal, andel av kommunens kostnad för handläggning av ekonomiskt bistånd	21
Personal inom ekonomiskt bistånd, kostnad per biståndsmånad	23
Arbetsfrämjande insatser, kostnad per vuxen biståndsmottagare	25
Stöd till personer med funktionsnedsättning	26
Stöd till personer med funktionsnedsättning, andel av kommunens totala kostnad	26
Särskilt boende enligt SoL, andel av kommunens kostnad för stöd till personer med funktionsnedsättning	28
Särskilt boende för vuxna enligt LSS, andel av kommunens kostnad för stöd till personer med funktionsnedsättning	30
Daglig verksamhet enligt LSS, andel av kommunens kostnad för stöd till personer med funktionsnedsättning	31
Särskilt boende enligt SoL till personer med funktionsnedsättning, kostnad per person	32
Särskilt boende för vuxna enligt LSS, kostnad per person	33
Daglig verksamhet enligt LSS, kostnad per person	35
Missbruks- och beroendevård för vuxna	36
Missbruks- och beroendevård för vuxna, andel av kommunens totala kostnad	36

Institutionsvård, andel av kommunens kostnad för missbruks- och beroendevård för vuxna	38
Öppna insatser, andel av kommunens kostnad för missbruks- och beroendevård för vuxna	40
Frivillig institutionsvård för vuxna med missbruks- och beroendeproblem, kostnad per vård dygn	41
Tvångsvård för vuxna med missbruks- och beroendeproblem, kostnad per vård dygn	42
Familjehemsvård för vuxna med missbruks- och beroendeproblem, kostnad per vård dygn	43
Bistånd som avser boende för vuxna med missbruks- och beroendeproblem, kostnad per boendedygn	45
Individuellt behovsprövad öppen vård till vuxna med missbruks- och beroendeproblem, kostnad per person	46
Vård och omsorg om äldre	47
Vård och omsorg om äldre, andel av kommunens totala kostnad	47
Vård och omsorg om äldre, andel av kommunens totala kostnad i relation till andel äldre	49
Hemtjänst och hemsjukvård, andel av kommunens kostnad för vård och omsorg om äldre	51
Dagverksamhet, andel av kommunens kostnad för vård och omsorg om äldre	53
Särskilt boende enligt SoL, andel av kommunens kostnad för vård och omsorg om äldre	54
Hemtjänst och hemsjukvård till äldre, kostnad per person	55
Dagverksamhet till äldre, kostnad per person	56
Särskilt boende enligt SoL till äldre, kostnad per person	58
Särskilt boende enligt SoL, kostnad per person i relation till insatser i ordinärt boende, kostnad per person	59
<i>Referenser</i>	<i>61</i>
<i>Bilaga 1. Kostnadsmått i siffror för kommuner och län</i>	

Sammanfattning

Sju nya kostnadsmått för socialtjänsten redovisas i denna öppna jämförelse, tillsammans med de 26 kostnadsmått som även publicerades förra året. Kostnadsmåtten speglar resursanvändning och prioriteringar för år 2012 inom verksamheterna barn- och ungdomsvård, ekonomiskt bistånd, stöd till personer med funktionsnedsättning, missbruks- och beroendevård samt vård och omsorg om äldre. Genomsnitt för riket och länen redovisas i diagram tillsammans med spridningen mellan kommunerna. I en Excel-bilaga till rapporten finns samtliga kostnadsmått per kommun, län och riket tillgängliga för att underlätta lokala och regionala analyser.

Vård och omsorg om äldre har störst kostnadsandel

- I genomsnitt användes 20 procent av de totala kostnaderna för kommunernas åtagande till vård och omsorg om äldre.
- Stöd till personer med funktionsnedsättning avsåg i genomsnitt 12 procent av de totala kostnaderna för kommunernas åtagande.
- Ungefär 3 procent av de totala kostnaderna för kommunernas åtagande gick till barn- och ungdomsvården, 2 procent till ekonomiskt bistånd och 1 procent till missbruks- och beroendevården.

Stora variationer mellan kommunerna

Resultaten för samtliga kostnadsmått varierar stort mellan kommunerna. Exempelvis varierade kostnaden för särskilt boende till äldre mellan kommunerna med 463 600–1 422 400 kronor per beviljad person. Genomsnittet för riket uppgick till 689 700 kronor per person. En viss variation är naturlig och kan bero på en mängd olika faktorer, till exempel olika behov av insatser.

Kvalitetssäkra för framtiden

I framtiden avser Socialstyrelsen att använda kostnadsmåtten som ett underlag till effektivitetsindikatorer för socialtjänstens områden. Därför är det viktigt att kostnadsunderlaget är av god kvalitet. Uppgifterna som ligger till grund för kostnadsmåtten är hämtade från registerdata och bedöms generellt vara av god kvalitet. Men det finns kostnadsuppgifter i materialet som är orimligt höga eller låga. Socialstyrelsen uppmanar därför kommunerna att i högre utsträckning kvalitetssäkra de uppgifter som de lämnar till Statistiska centralbyråns undersökning Räkenskapssammandrag för kommuner och Socialstyrelsens verksamhetsstatistik.

Inledning

Hur den offentliga verksamheten ska finansieras i framtiden är en ständigt debatterad fråga. Troligen krävs flera olika åtgärder för att få resurserna att räcka till. En av dessa handlar om att effektivisera verksamheterna, det vill säga använda de tillgängliga resurserna på bästa sätt för att uppnå målen.

I öppna jämförelser presenterar Socialstyrelsen kostnadsmått för socialtjänstens verksamheter. Kostnadsmåtten ligger till grund för framtida effektivitetsmått som Socialstyrelsen avser att ta fram och presentera som öppna jämförelser. Effektivitetsindikatorerna ska ge kommunerna ytterligare underlag för att förbättra sina verksamheter.

I denna rapport presenteras de kostnadsmått som tagits fram för socialtjänsten. Kostnadsmåtten kompletterar kvalitetsindikatorerna i öppna jämförelser och är ett underlag för kommunernas uppföljning, utvärdering och utveckling av socialtjänstens verksamheter. Socialstyrelsen har tidigare under 2013 publicerat en Handbok för effektivitetsanalyser [1] som ger kommunerna stöd i hur kostnader kan analyseras. Ytterligare stöd ges i Handbok för Öppna jämförelser inom socialtjänsten som Sveriges Kommuner och Landsting har tagit fram [2].

Uppgifternas kvalitet och säkerhet

De uppgifter som används till kostnadsmåtten är hämtade från Statistiska centralbyråns undersökning Räkenskapssammandrag för kommuner och från Socialstyrelsens verksamhetsstatistik som innehåller uppgifter om socialtjänstens insatser. Det är viktigt att uppgifterna om kostnader och verksamhetsstatistiken har samma indelningsgrunder för att få användbara kostnadsmått.

Generellt sett är kvaliteten i kostnadsmåtten god. Men för vissa kommuner och kostnadsmått finns felaktigheter, till exempel har en kommun redovisat att de har beviljade vårddyg i familjehemsvård men inte några kostnader för familjehem. Kommunerna bör därför i högre utsträckning kvalitetssäkra sin uppgiftsinlämning.

En del kostnadsmått baseras på små tal. Tolkningar av sådana uppgifter ska göras med försiktighet.

Kostnader för kommunens åtagande

Samtliga kostnadsmått som redovisas i denna rapport avser kommunens åtagande och kalenderåret 2012. Kommunens åtagande avser verksamheter och tjänster som kommunen enligt lagstiftningen erbjuder de egna invånarna. Kostnader för verksamheter och tjänster som kommunen har för andra kommuners invånare ingår inte i kostnaden för kommunens åtagande.

Kostnaden för kommunens åtagande är ett kostnadsbegrepp som framför allt används när man vill se vad verksamheten som omfattas av det politiska

ansvaret i kommuner och landsting kostar. Detta kostnadsbegrepp visar kommunens totala finansieringsbehov, det vill säga vad det kostar att utföra det åtagande som kommunen har enligt lag att erbjuda till sina invånare. Finansieringen sker genom de intäkter verksamheterna får in, till exempel via avgifter och genom skattemedel från den centrala budgeten.

Definitionen för kostnader för stöd till personer med funktionsnedsättning och vård och omsorg om äldre har ändrats för att spegla kommunens hela åtagande. Tidigare år avsåg kostnaderna kommunernas åtagande för vård och omsorg.

Olika typer av mått

I denna rapport presenteras två olika typer av kostnadsmått: andelsmått och mått redovisade i kronor. Dessa mått svarar på olika frågor och kan komplettera varandra i en analys.

Andelsmått

De andelsmått som presenteras belyser hur kommunen har prioriterat mellan olika verksamheter. Ett exempel på andelsmått är barn- och ungdomsvårdens andel av kommunens totala kostnad, som talar om hur stor del av kommunens resurser som används för barn- och ungdomsvården. Kommunen kan använda andelsmått för att bland annat följa hur olika verksamheter prioriteras över åren.

Mått i kronor

Måtten som anges i kronor visar kostnaden för verksamheter per till exempel brukare, vård dygn och biståndsmånad. Dessa mått ger genomsnittlig resursåtgång för en verksamhet och kan användas för att följa upp och utvärdera den verksamheten.

Vad är öppna jämförelser?

Öppna jämförelser är ett verktyg för analys, uppföljning och utveckling för socialtjänstens och hälso- och sjukvårdens verksamheter på lokal, regional och nationell nivå. Socialstyrelsen gör öppna jämförelser på uppdrag av regeringen och det övergripande målet är att stödja nationella aktörer, ansvariga huvudmän och utförare i vård och omsorg i arbetet med att främja en god vård och omsorg för den enskilde. Öppna jämförelser tas fram i samverkan med Sveriges Kommuner och Landsting och i samråd med Vårdföretagarna och Famna.

Verktyg för verksamhetsutveckling

Öppna jämförelser kan användas som ett effektivt verktyg för att förbättra socialtjänstens kvalitet, som ett relevant underlag för politiska beslut på olika nivåer och som ett underlag för uppföljning och utvärdering av socialtjänstens verksamheter. I öppna jämförelser kan en kommun eller en stadsdel jämföra sin verksamhet med andra kommuner och stadsdelar utifrån ett antal indikatorer. Jämförelser kan också göras i förhållande till läns- och riksgenomsnitt. För vissa av socialtjänstens områden kan jämförelser också göras mellan enheter både inom och mellan kommuner. Det är också möjligt för kommuner, stadsdelar och enheter att jämföra sin egen verksamhet över tid.

Ett av flera verktyg för att mäta kvalitet

Socialstyrelsen värnar allas lika tillgång till god hälsa, vård och omsorg och öppna jämförelser är ett viktigt verktyg i den strävan. De uppgifter som presenteras i öppna jämförelser beskriver inte hela socialtjänsten och inte heller allt som kan vara viktigt att veta.

Det är viktigt att resultaten av öppna jämförelser bedöms och analyseras regionalt och lokalt. Positiva resultat är ingen garanti för god kvalitet eller en bra omsorg i enskilda fall. Informationen behöver därför kompletteras med andra underlag för att ge en heltäckande bild.

Redovisning av kostnadsmått

I detta avsnitt redovisas kostnadsmåtten för respektive verksamhet. Rikets och länens genomsnitt och den kommunala variationen i länen redovisas i diagramform. Denna redovisning kompletteras med en beskrivning av kostnadsmåtten innehåll. I bilaga 1 till rapporten redovisas samtliga kostnadsmått per kommun, län och för riket i en Excel-fil.

Tabell 1. Översikt över kostnadsmått för socialtjänstens verksamheter.

Verksamhet och kostnadsmått

Barn och ungdomsvård

Verksamheter för barn och ungdomar, andel av kommunens totala kostnad

Verksamheter för barn och ungdomar, andel av kommunens totala kostnad i relation till andel barn och unga

Barn- och ungdomsvård, andel av kommunens totala kostnad

Barn- och ungdomsvård, andel av kommunens kostnad för verksamheter för barn och ungdomar

Ekonomiskt bistånd

Ekonomiskt bistånd, andel av kommunens totala kostnad

Handläggning av ekonomiskt bistånd, kostnad per biståndsmånad

Personal, andel av kommunens kostnad för handläggning av ekonomiskt bistånd

Personal inom ekonomiskt bistånd, kostnad per biståndsmånad

Arbetsfrämjande insatser, kostnad per vuxen biståndsmottagare

Stöd till personer med funktionsnedsättning (nya definitioner jämfört med tidigare år)

Stöd till personer med funktionsnedsättning, andel av kommunens totala kostnad

Särskilt boende enligt SoL, andel av kommunens kostnad för stöd till personer med funktionsnedsättning

Särskilt boende för vuxna enligt LSS, andel av kommunens kostnad för stöd till personer med funktionsnedsättning

Daglig verksamhet enligt LSS, andel av kommunens kostnad för stöd till personer med funktionsnedsättning

Särskilt boende enligt SoL till personer med funktionsnedsättning, kostnad per person

Särskilt boende för vuxna enligt LSS, kostnad per person

Daglig verksamhet enligt LSS, kostnad per person

Missbruks- och beroendevård för vuxna

Missbruks- och beroendevård för vuxna, andel av kommunens totala kostnad

Institutionsvård, andel av kommunens kostnad för missbruks- och beroendevård för vuxna

Öppna insatser, andel av kommunens kostnad för missbruks- och beroendevård för vuxna

NY! Frivillig institutionsvård till vuxna med missbruks- eller beroendeproblem, kostnad per vård dygn

NY! Tvångsvård till vuxna med missbruks- eller beroendeproblem, kostnad per vård dygn

NY! Familjehemsvård till vuxna med missbruks- eller beroendeproblem, kostnad per vård dygn

NY! Bistånd som avser boende för vuxna med missbruks- eller beroendeproblem, kostnad per boendedygn

NY! Individuellt behovsprövad öppen vård till vuxna med missbruks- eller beroendeproblem, kostnad per insats

Verksamhet och kostnadsmått

Vård och omsorg om äldre (nya definitioner jämfört med tidigare år)

Vård och omsorg om äldre, andel av kommunens totala kostnad

Vård och omsorg om äldre, andel av kommunens totala kostnad i relation till andel äldre

Hemtjänst och hemsjukvård, andel av kommunens kostnad för vård och omsorg om äldre

NY!

Dagverksamhet, andel av kommunens kostnad för vård och omsorg om äldre

Särskilt boende enligt SoL, andel av kommunens kostnad för vård och omsorg om äldre

Hemtjänst och hemsjukvård till äldre, kostnad per person

NY!

Dagverksamhet till äldre, kostnad per person

Särskilt boende enligt SoL till äldre, kostnad per person

Särskilt boende enligt SoL till äldre, kostnad per person i relation till insatser i ordinärt boende till äldre, kostnad per person

Barn- och ungdomsvård

Barn- och ungdomsvårdens resursåtgång påverkas av flera faktorer. Bland annat påverkas den av hur kommunen prioriterar mellan olika verksamheter och hur kommunens andra verksamheter för barn och ungdomar som förskola och skola utförs. Samverkan och samarbete mellan olika verksamheter är nödvändig för att barn och ungas olika behov ska bli tillgodosedda och för att de ska få en bra grund för framtiden.

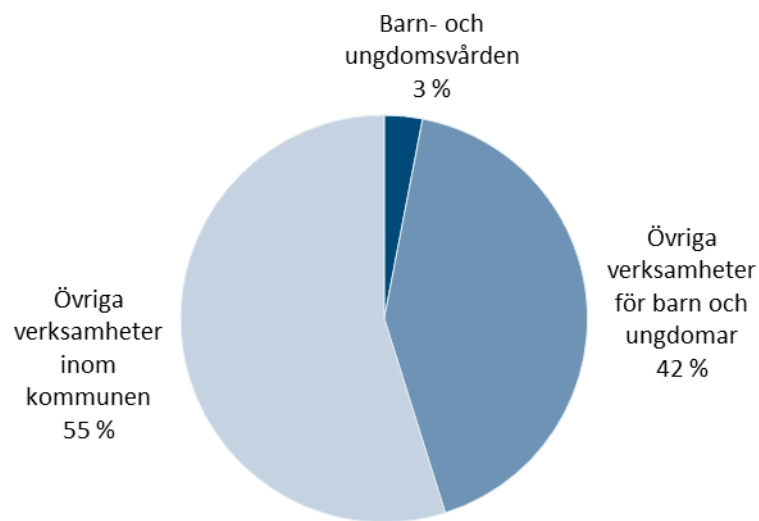
Verksamheter för barn och ungdomar, andel av kommunens totala kostnad

Utfall och variation 2012

Av samtliga resurser som kommunerna använde under år 2012, användes 45 procent i verksamheter för barn och ungdomar, varav 3 procentenheter till barn- och ungdomsvården (diagram 1). Andelen som användes till verksamheter för barn och ungdomar varierar mellan kommunerna med 25–62 procent (diagram 2).

Diagram 1
Riket

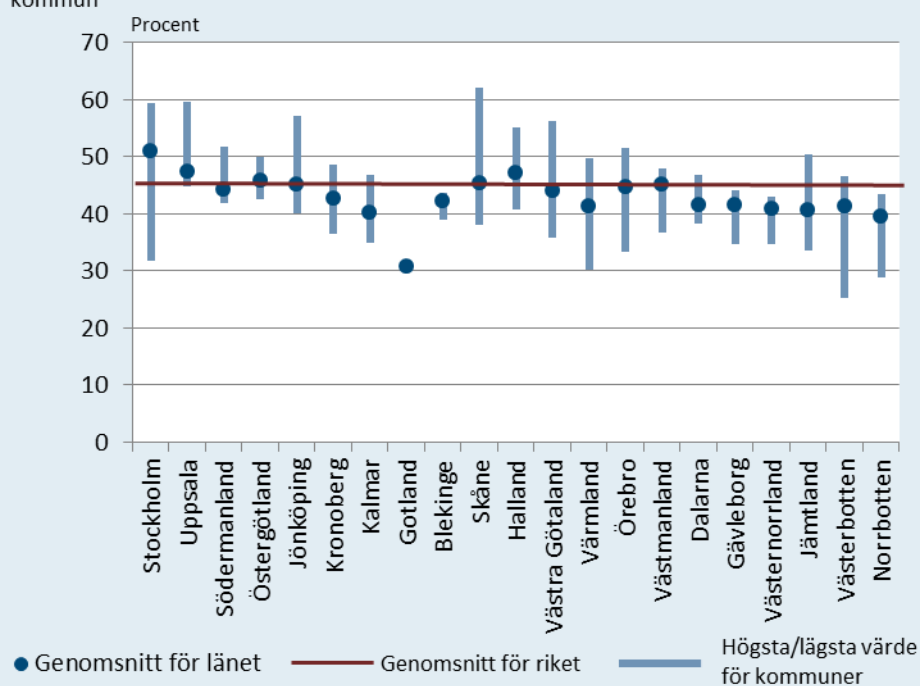
Andel av kommunens kostnad som användes till verksamheter för barn och ungdomar 2012

Källa: Räkenskapssammandrag för kommuner, Statistiska centralbyrån

Diagram 2
Län och kommun

Andel av kommunens kostnad som användes till verksamheter för barn och ungdomar 2012

Källa: Räkenskapssammandrag för kommuner, Statistiska centralbyrån

Beskrivning av måttet

Måttet *verksamheter för barn och ungdomar*, andel av kommunens totala kostnad visar hur stor del av kommunens totala kostnad som avser verksamheter för barn och ungdomar. Med verksamheter för barn och unga avses

förskola, barnomsorg, grund- och gymnasieskola, musik- och kulturskola, fritidsgårdar och barn- och ungdomsvården. I kommunens totala kostnad ingår inte kostnader för affärsverksamhet. Kostnaderna avser kommunens åtagande och kalenderåret 2012. Samtliga uppgifter är hämtade från Räkenskapssammandrag för kommuner, Statistiska centralbyrån.

Täljare: Kostnad för verksamhet för barn och ungdomar

Nämnare: Total kostnad för kommunens åtagande

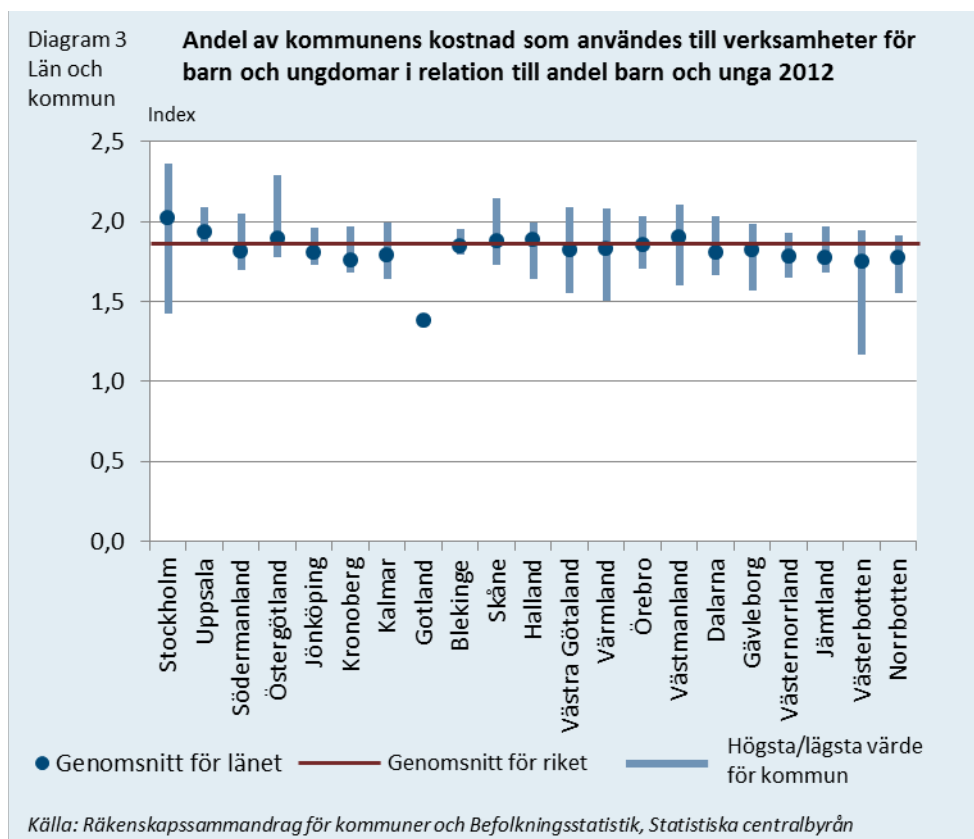
Kommunen kan ha ytterligare kostnader som avser verksamheter för barn och ungdomar, till exempel kostnader för ensamkommande barn. Dessa uppgifter ingår i andra poster i Räkenskapssammandrag för kommuner och har därför inte kunnat särskiljas.

Måttet kan användas för att följa upp och analysera de prioriteringar som kommunen gör på en övergripande nivå.

Verksamheter för barn och ungdomar, andel av kommunens totala kostnad i relation till andel barn och unga

Utfall och variation 2012

Hur mycket av kommunens resurser som läggs på verksamheter för barn och ungdomar beror bland annat på hur stor andel av kommunens invånare som är barn och ungdomar. I genomsnitt var kostnadsandelen 87 procent högre än andelen barn och unga i kommunen (indexvärde 1,87). Kostnadsandelen varierar bland kommunerna, den är mellan 16 och 136 procent högre än andelen barn och unga i kommunen (indexvärde 1,16–2,36) (diagram 3).

Beskrivning av måttet

Måttet *verksamheter för barn och ungdomar, andel av kommunens totala kostnad i relation till andel barn och unga* visar hur många gånger kostnadsandelen för verksamheter till barn och unga är högre eller lägre än andelen invånare 0–20 år. Med verksamheter för barn och unga avses förskola, barnomsorg, grund- och gymnasieskola, musik- och kulturskola, fritidsgårdar och barn- och ungdomsvården. I kommunens totala kostnad ingår inte kostnader för affärsverksamhet. Kostnaderna avser kommunens åtagande och kalenderåret 2012. Andel barn och unga avser andel personer 0–20 år av kommunens samtliga invånare per den 31 december 2012. Uppgifterna är hämtade från Räkenskapssammandrag för kommuner och Befolkningsstatistik, Statistiska centralbyrån.

Värdet 1 innebär att andelarna är lika. Vid ett högre värde än 1 är kostnadsandelen högre än befolkningsandelen och vid ett lägre värde än 1 är kostnadsandelen lägre än befolkningsandelen. Till exempel visar värdet 1,9 att kostnadsandelen är 90 procent högre än befolkningsandelen och värdet 0,8 visar att kostnadsandelen är 20 procent lägre än befolkningsandelen.

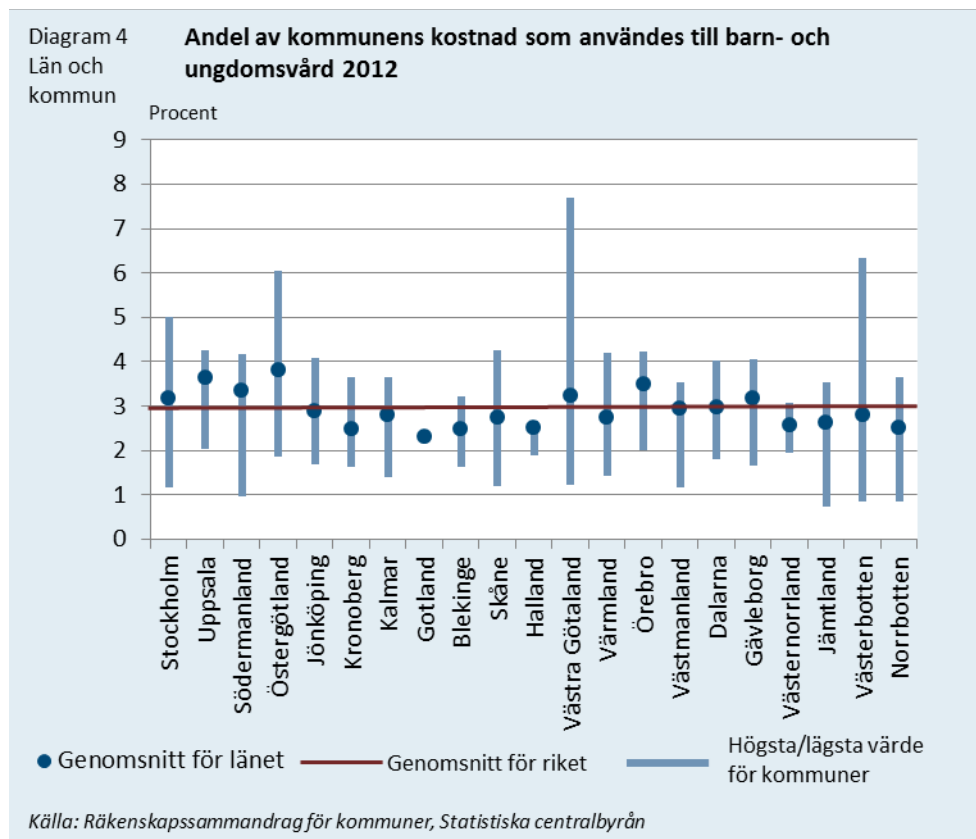
Täljare: Barn och ungdomars andel av kommunens totala kostnad
Nämnare: Andel invånare 0–20 år

Detta mått kompletterar måttet *barn och ungdomars andel av kommunens totala kostnader* och kan användas för att följa upp och analysera de prioriteringar som kommunen gör på en övergripande nivå.

Barn- och ungdomsvård, andel av kommunens totala kostnad

Utfall och variation 2012

Under 2012 var det i genomsnitt 3 procent av kommunens totala kostnader som användes för barn- och ungdomsvården (diagram 1). Mellan kommunerna varierade andelen med 0,7–7,7 procent (diagram 4).

Beskrivning av måttet

Måttet *barn och ungdomsvård, andel av kommunens totala kostnad* visar hur stor del av kommunens kostnader som används till barn- och ungdomsvården. Barn- och ungdomsvård avser vård och stöd som socialtjänsten ger till barn och ungdomar 0–20 år i hem för vård eller boende (HVB), familjehem, individuellt behovsprövad öppen vård och övriga öppna insatser enligt SoL och lagen om vård av ungdomar, (LVU). Kostnader för ensamkommande barn ingår inte i kostnaden för barn- och ungdomsvården. I kommunens totala kostnad ingår inte kostnader för affärsverksamhet. Kostnaderna avser kommunens åtagande för kalenderåret 2012. Samtliga uppgifter är hämtade från Räkenskapssammandrag för kommuner, Statistiska centralbyrån.

Täljare: Kostnad för barn- och ungdomsvården

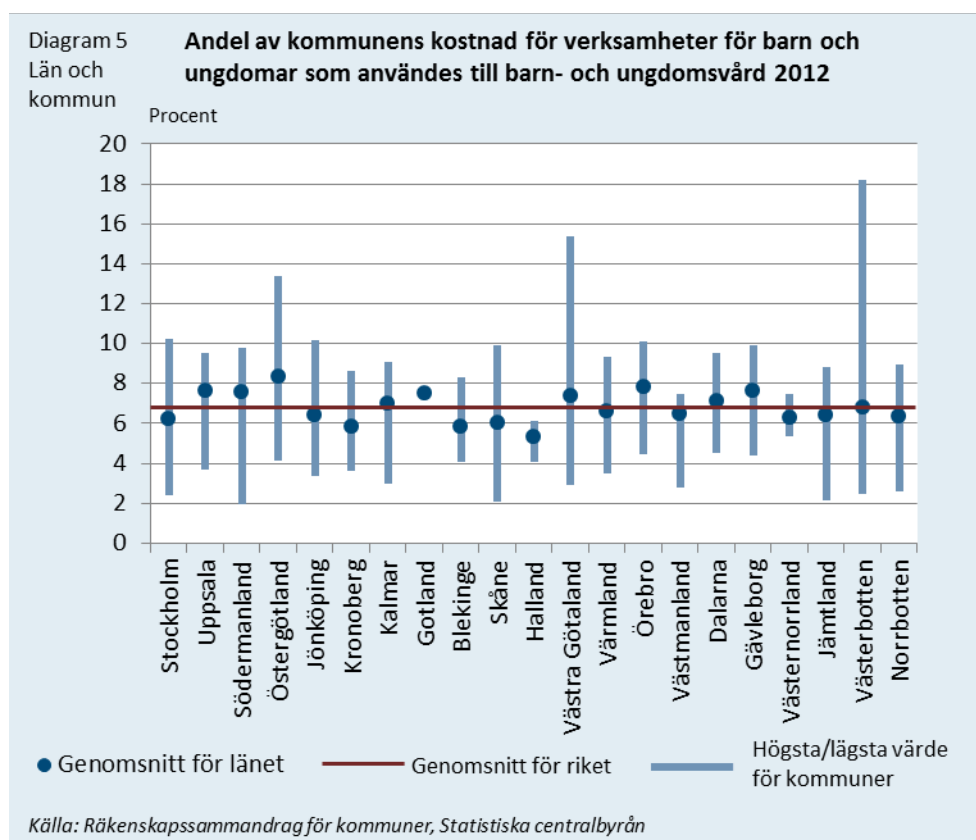
Nämnare: Total kostnad för kommunens åtagande

Måttet kan användas för att följa upp och analysera de prioriteringar som kommunen gör på en övergripande nivå.

Barn- och ungdomsvård, andel av kommunens kostnad för verksamheter för barn och ungdomar

Utfall och variation 2012

I genomsnitt användes 6,7 procent under år 2012 inom barn- och ungdomsvården av de kostnader som kommunen använde för verksamheter för barn och ungdomar. Variationen mellan kommunerna uppgick till 1,9–18,2 procent (diagram 5).

Beskrivning av måttet

Måttet *barn- och ungdomsvård, andel av kommunens kostnad för verksamheter för barn och ungdomar* visar hur stor del av resurserna för verksamheter för barn och unga som används till barn- och ungdomsvården. Barn och ungdomsvård avser vård och stöd som socialtjänsten ger till barn och ungdomar 0–20 år enligt SoL och LVU, i form av vård på hem med HVB-tillstånd, familjehem, individuellt behovsprövad öppen vård och övriga öppna insatser. Verksamheter för barn och unga avser förskola, barnomsorg, grund- och gymnasieskola, musik- och kulturskola, fritidsgårdar och barn- och ungdomsvården. Kostnader för ensamkommande barn ingår inte. Kostnaderna avser kommunens åtagande och kalenderåret 2012. Samtliga upp-

gifter är hämtade från Räkenskapssammandrag för kommuner, Statistiska centralbyrån.

Täljare: Kostnad för barn- och ungdomsvården

Nämnare: Kostnad för verksamheter för barn och ungdomar

Kommunen kan ha ytterligare kostnader som avser verksamheter för barn och ungdomar, till exempel kostnader för ensamkommande barn. Dessa uppgifter ingår i andra poster i Räkenskapssammandrag för kommuner och har inte har kunnat särskiljas.

Måttet kan användas för att följa upp och analysera de prioriteringar som kommunen gör på en övergripande nivå för verksamheter som avser barn och unga.

Ekonomiskt bistånd

Hur mycket som kommunen betalar ut i försörjningsstöd och annat ekonomiskt bistånd analyseras noga både lokalt och nationellt. Däremot är det mindre vanligt att studera vad själva handläggningen av ekonomiskt bistånd kostar. Det är viktigt att socialtjänst, arbetsförmedling, försäkringskassa och hälso- och sjukvård samverkar för att enskilda biståndsmottagare ska bli självförsörjande. I samband med analyser av ekonomiskt bistånd är det därför också av intresse att studera vad kommunen gör när det gäller till exempel arbetsfrämjande insatser.

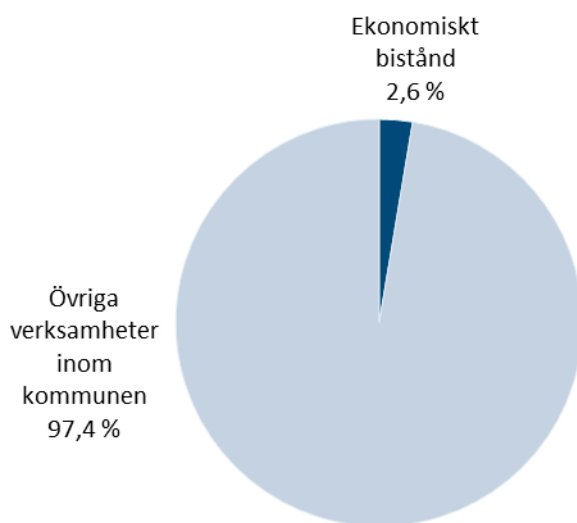
Ekonomiskt bistånd, andel av kommunens totala kostnad

Utfall och variation 2012

Av kostnaderna för kommunernas åtagande var det 2,6 procent som användes inom ekonomiskt bistånd (diagram 6). Mellan kommunerna varierade andelen med 0,3–6,6 procent (diagram 7).

Diagram 6
Riket

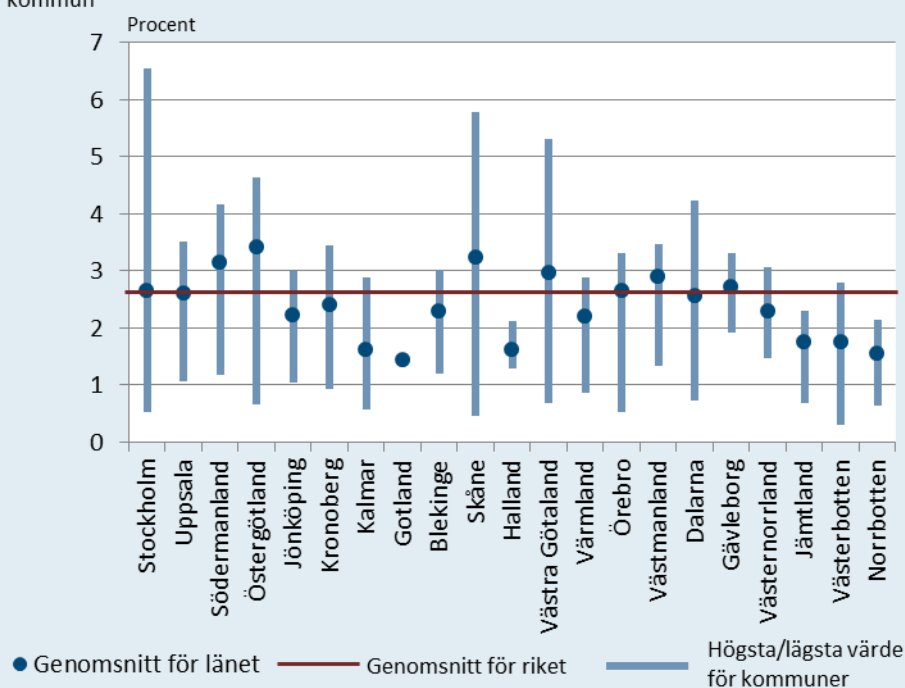
Andel av kommunens kostnad som användes till ekonomiskt bistånd 2012

Källa: Räkenskapssammandrag för kommuner, Statistiska centralbyrån

Diagram 7
Län och kommun

Andel av kommunens kostnad som användes till ekonomiskt bistånd 2012

Källa: Räkenskapssammandrag för kommuner, Statistiska centralbyrån

Beskrivning av måttet

Måttet *ekonomiskt bistånd*, andel av kommunens totala kostnad visar hur stor andel av kommunens kostnader som används för verksamheten ekonomiskt bistånd. Verksamheten ekonomiskt bistånd avser försörjningsbidrag

och andra bidrag samt handläggningskostnader. Kostnader för arbetsfrämjande åtgärder ingår inte. I kommunens totala kostnader ingår inte kostnader för affärsverksamhet. Kostnaderna avser kommunens åtagande och kalenderåret 2012. Samtliga uppgifter är hämtade från Räkenskapssammandrag för kommuner, Statistiska centralbyrån.

Täljare: Kostnad för ekonomiskt bistånd

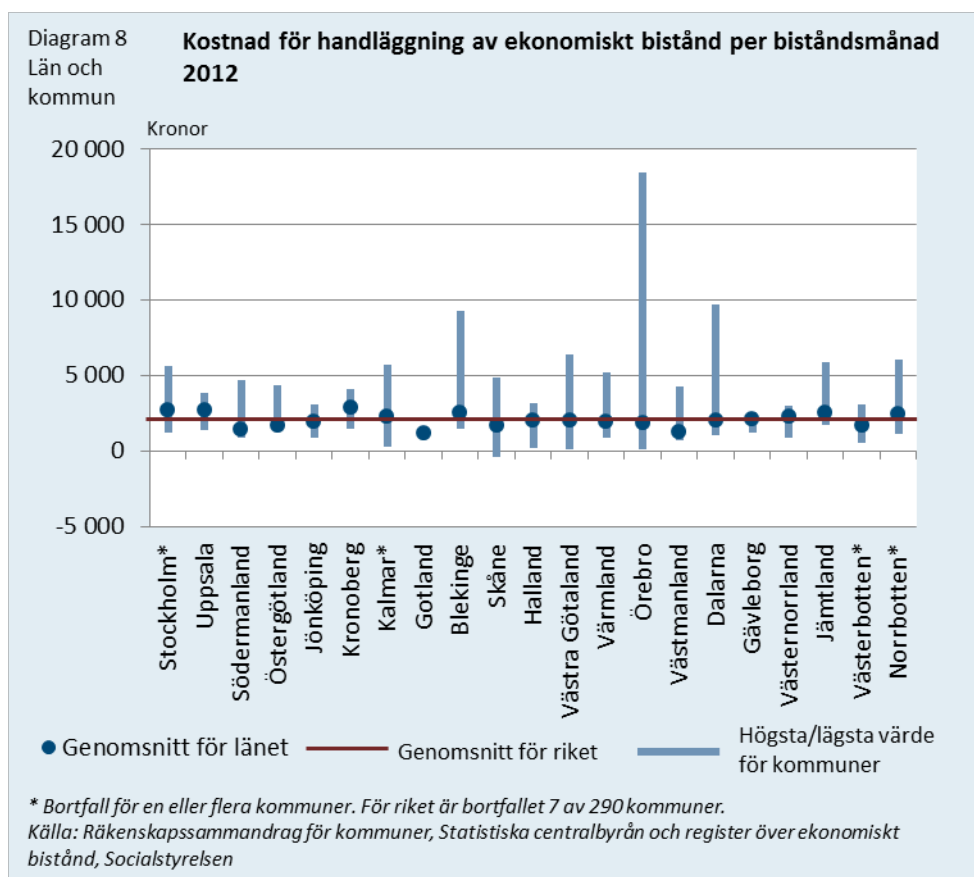
Nämnare: Total kostnad för kommunens åtagande

Måttet kan användas för att följa upp och analysera de prioriteringar som kommunen gör på en övergripande nivå.

Handläggning av ekonomiskt bistånd, kostnad per biståndsmånad

Utfall och variation 2012

Den genomsnittliga kostnaden för att handlägga ekonomiskt bistånd var 2 072 kronor per biståndsmånad under år 2012. Variationen mellan kommunerna uppgick till -410–18 441 kronor per biståndsmånad (diagram 8). Uppgifter saknas för 7 av 290 kommuner.

Beskrivning av måttet

Måttet *handläggning av ekonomiskt bistånd, kostnad per biståndsmånad* visar den genomsnittliga kostnaden för handläggning av ekonomiskt bistånd per utbetald biståndsmånad. Handläggningskostnad avser de totala kostnaderna för verksamheten ekonomiskt bistånd exklusive kostnader för bidrag och transfereringar. Handläggningskostnaden omfattar alltså utredning och utbetalning av försörjningsstöd och ekonomiskt bistånd för livsföring i övrigt enligt SoL. Kostnaderna avser kommunens åtagande för kalenderåret 2012. Biståndsmånad avser antal månader med beviljat ekonomiskt bistånd under år 2012 och är en uppskattning av antal ärenden som handlagts under kalenderåret. Uppgifterna är hämtade från Räkenskapssammandrag för kommuner, Statistiska centralbyrån och från registret över ekonomiskt bistånd, Socialstyrelsen.

Täljare: Kostnad för handläggning av ekonomiskt bistånd
Nämnare: Antal biståndsmånader

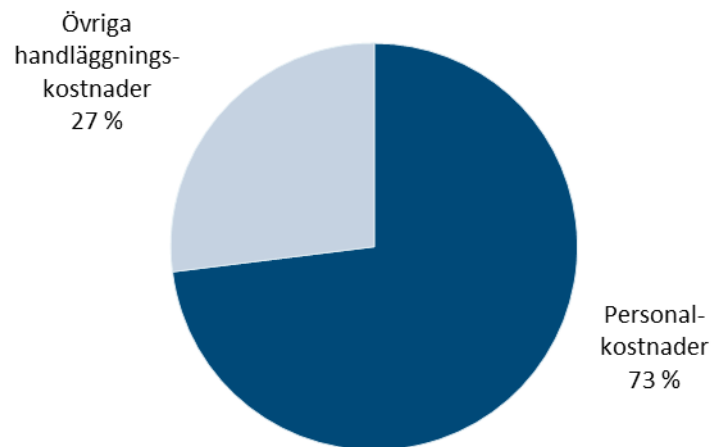
Mycket låga eller till och med negativa kostnader kan uppstå om kommunen har mycket interna intäkter, då är det andra verksamheter i kommunen som betalar för handläggningen av ekonomiskt bistånd. Måttet kan användas för att följa upp och analysera vad det kostar att handlägga ekonomiskt bistånd.

Personal, andel av kommunens kostnad för handläggning av ekonomiskt bistånd

Bland kommunerna var det i genomsnitt 73 procent som avsåg personalkostnader av handläggningskostnaderna för ekonomiskt bistånd (diagram 9). Mellan kommunerna varierar andelen personalkostnader med -277–124 procent av handläggningskostnaden för ekonomiskt bistånd (diagram 10).

Diagram 9
Riket

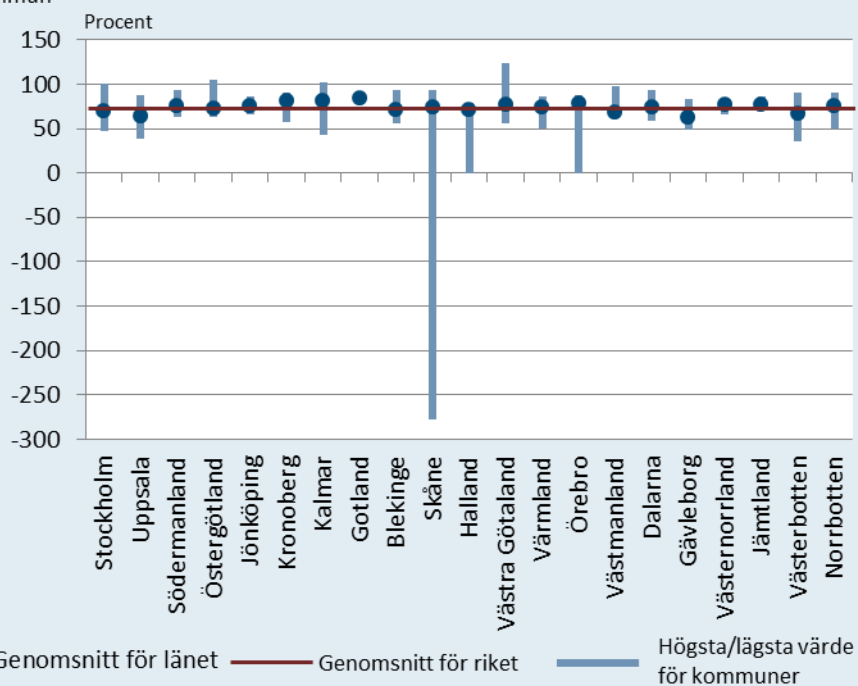
Andel av kostnad för handläggning av ekonomiskt bistånd som användes till personalkostnader 2012

Källa: Räkenskapssammandrag för kommuner, Statistiska centralbyrån

Diagram 10
Län och kommun

Andel av kostnad för handläggning av ekonomiskt bistånd som användes till personalkostnader 2012

Källa: Räkenskapssammandrag för kommuner, Statistiska centralbyrån

Beskrivning av måttet

Måttet *personal*, andel av kommunens kostnad för handläggning av ekonomiskt bistånd visar hur stor del av handlägningskostnaden för ekonomiskt bistånd som avser personalkostnader för kommunens personal. Personal-

kostnader avser bruttokostnad för löner och personalomkostnader för kommunens personal. Personalkostnader för arbetsfrämjande insatser ingår inte. Handläggningskostnad avser de totala kostnaderna för ekonomiskt bistånd exklusive kostnader för bidrag och transfereringar och omfattar utredning och utbetalning av försörjningsstöd och ekonomiskt bistånd för livsföring i övrigt enligt SoL. Handläggningskostnaderna avser kommunens åtagande. Kostnaderna avser kalenderåret 2012. Samtliga uppgifter är hämtade från Räkenskapssammandrag för kommuner, Statistiska centralbyrån.

Täljare: Personalkostnader för ekonomiskt bistånd

Nämnamnare: Handläggningskostnader för ekonomiskt bistånd

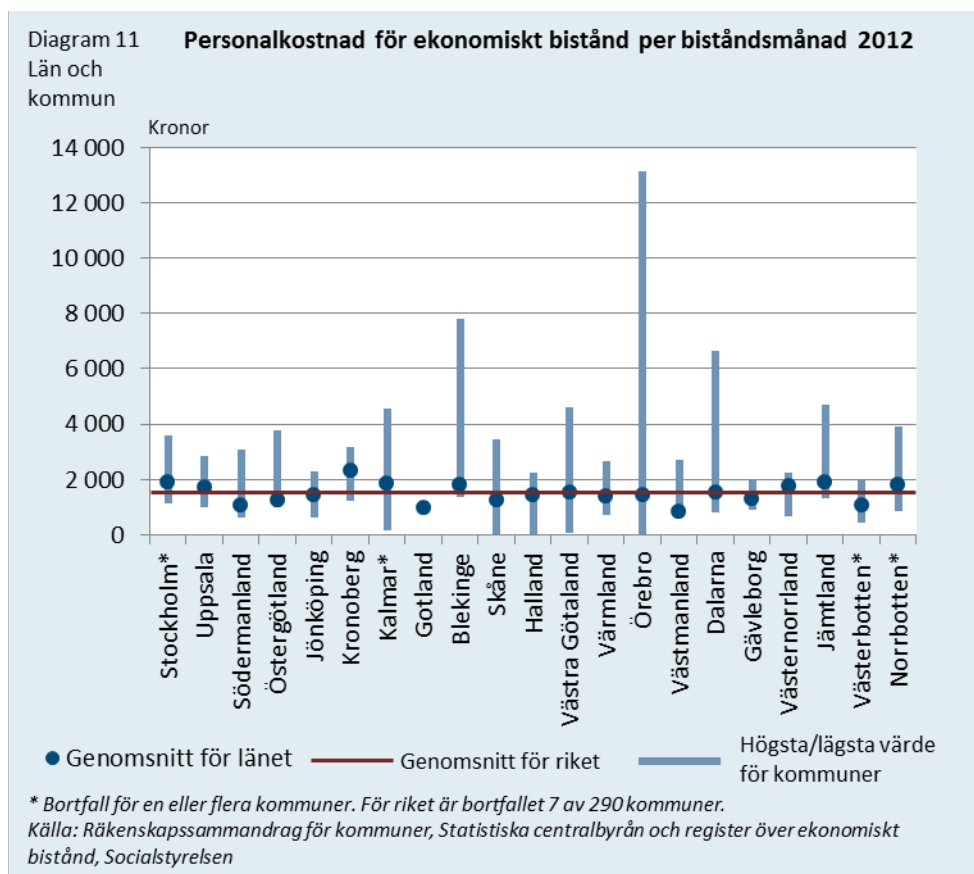
Interna intäkter som avser personalkostnader kan inte särskiljas från övriga interna intäkter. Det innebär att personalkostnaderna i vissa fall kan över-skattas och ge mycket höga andelar personalkostnad, till och med högre än 100 procent.

Måttet kan användas för att följa upp och analysera prioriteringar mellan olika typer av resurser.

Personal inom ekonomiskt bistånd, kostnad per biståndsmånad

Utfall och variation 2012

Den genomsnittliga personalkostnaden för ekonomiskt bistånd uppgick till 1 514 kronor per biståndsmånad under år 2012. Mellan kommunerna varierade personalkostnaden med 0–13 118 kronor per biståndsmånad (diagram 11). Uppgifter saknas för 7 av 290 kommuner.

Beskrivning av måttet

Måttet *personal inom ekonomiskt bistånd, kostnad per biståndsmånad* visar den genomsnittliga personalkostnaden för ekonomiskt bistånd per utbetald biståndsmånad. Personalkostnad avser bruttokostnad för löner och personalomkostnader för kommunens personal under kalenderåret 2012. Personalkostnader för arbetsfrämjande insatser ingår inte. Biståndsmånad avser antal månader med beviljat ekonomiskt bistånd under 2012 och är en uppskattning av antal ärenden som handlagts under kalenderåret. Uppgifterna är hämtade från Räkenskapssammandrag för kommuner, Statistiska centralbyrån och från registret över ekonomiskt bistånd, Socialstyrelsen.

Täljare: Kostnad för personal inom ekonomiskt bistånd

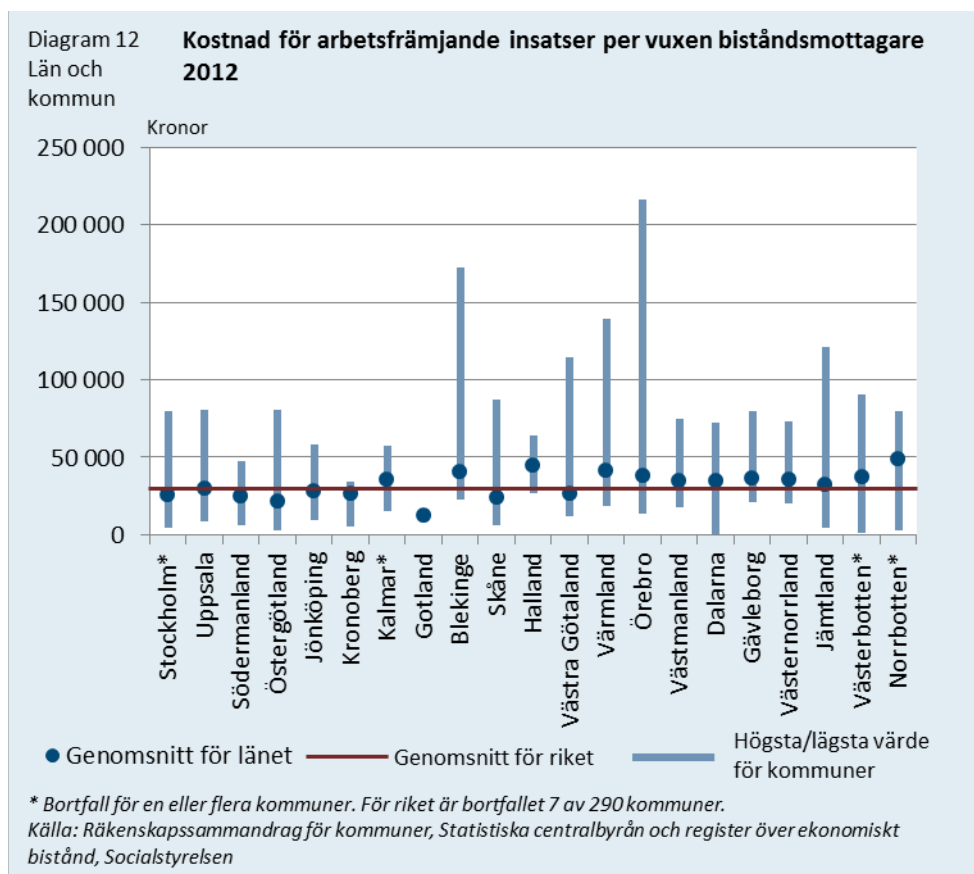
Nämnare: Antal biståndsmånader

Interna intäkter som avser personalkostnader kan inte särskiljas från övriga interna intäkter. Det innebär att personalkostnaden per biståndsmånad i vissa fall är överskattad. Måttet kan användas för att följa upp och analysera kostnaderna för personella resurser för ekonomiskt bistånd.

Arbetsfrämjande insatser, kostnad per vuxen biståndsmottagare

Utfall och variation 2012

Den genomsnittliga kostnaden för arbetsfrämjande insatser uppgick till 29 723 kronor per vuxen biståndsmottagare under år 2012. Kostnaden varierar mellan kommunerna med 0–216 222 kronor per vuxen biståndsmottagare (diagram 12). Uppgifter saknas för 7 av 290 kommuner.

Beskrivning av måttet

Måttet *arbetsfrämjande insatser, kostnad per vuxen biståndsmottagare* visar den genomsnittliga kostnaden för insatser som syftar till att personer kommer i arbete för en vuxen biståndsmottagare. Arbetsfrämjande insatser avser till exempel instegsjobb, sysselsättning inom jobb- och utvecklingsgarantin, offentligt skyddade anställningar (OSA) och andra arbetsmarknadsåtgärder som finansieras helt eller delvis av kommunen. Åtgärder som syftar till att påverka näringslivsstrukturen i kommunen till exempel driftsbidrag till företag och informationsinsatser ingår inte liksom kostnader för ekonomiskt bistånd. Kostnaderna avser kommunens åtagande för kalenderåret 2012. Vuxna biståndsmottagare avser antalet invånare 18 år och äldre som någon gång under året fått ekonomiskt bistånd. Uppgifterna är hämtade från Räkenskapssammandrag för kommuner, Statistiska centralbyrån och registret över ekonomiskt bistånd, Socialstyrelsen.

Täljare: Kostnad för arbetsfrämjande insatser
Nämnare: Antal vuxna biståndsmottagare

Kostnaden avser arbetsfrämjande insatser generellt och behöver inte var direkt kopplad till vuxna personer med ekonomiskt bistånd. Även vuxna biståndsmottagare utan arbetsfrämjande insatser ingår i nämnaren. Det innebär att måttet kan vara både över- och underskattat. Måttet kan användas för att följa upp och analysera resurserna som läggs på arbetsfrämjande åtgärder.

Stöd till personer med funktionsnedsättning

Kostnadsmått inom stöd till personer med funktionsnedsättning är koncentrerade till särskilt boende enligt SoL och till vuxna enligt LSS och daglig verksamhet. Det finns mycket att studera både utifrån ett prioriterings- och resursanvändningsperspektiv för de olika verksamheterna.

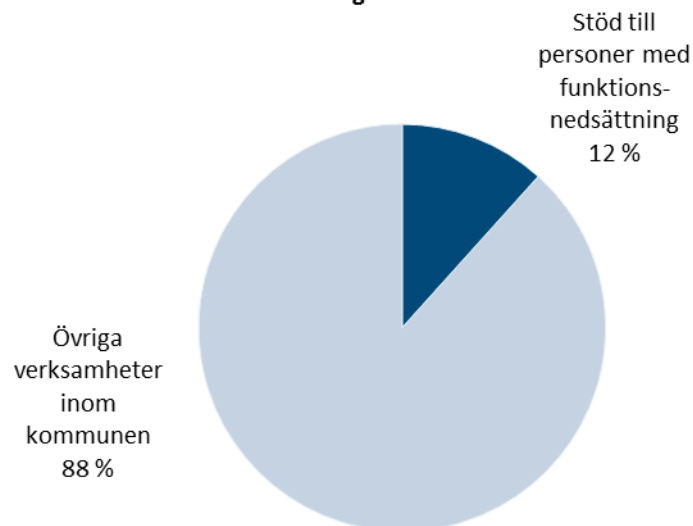
Stöd till personer med funktionsnedsättning, andel av kommunens totala kostnad

Utfall och variation 2012

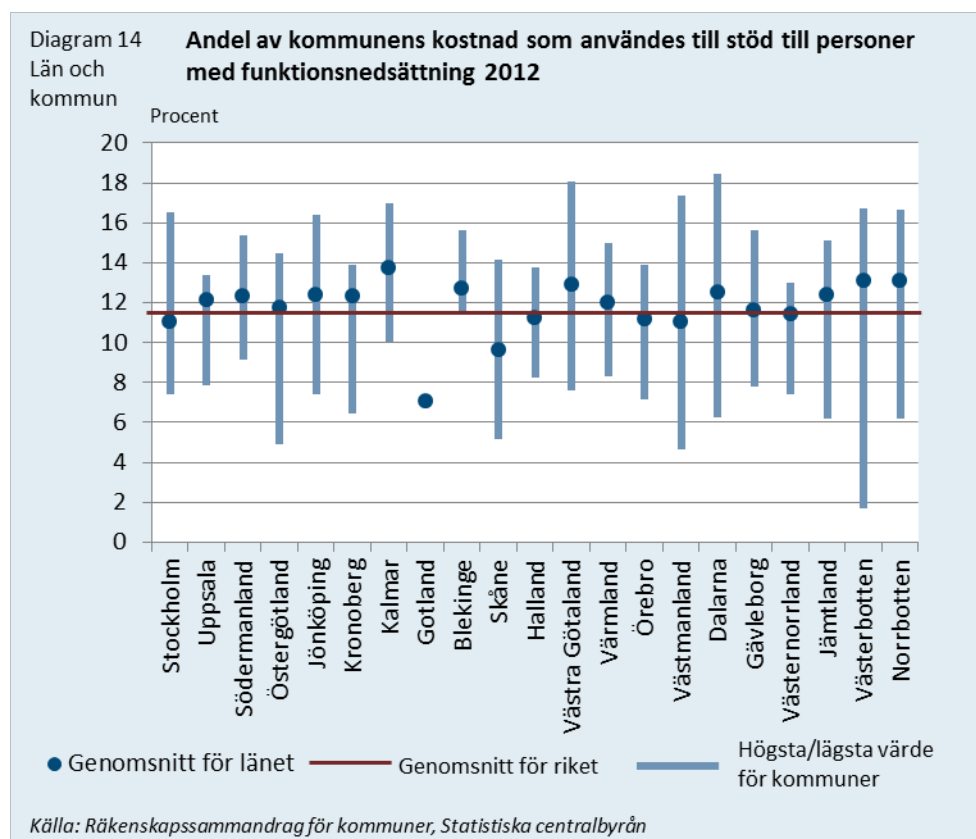
Av kommunens totala kostnader var det i genomsnitt 12 procent som användes till stöd till personer med funktionsnedsättning under 2012 (diagram 13). Andelen varierade mellan kommunerna med 2–19 procent (diagram 14).

Diagram 13
Riket

Andel av kommunens kostnad som användes till stöd till personer med funktionsnedsättning 2012

Källa: Räkenskapssammandrag för kommuner, Statistiska centralbyrån

Beskrivning av måttet

Måttet *stöd till personer med funktionsnedsättning, andel av kommunens totala kostnad* visar hur stor del av kommunens resursanvändning som har använts till stöd till personer med funktionsnedsättning. Stöd till personer med funktionsnedsättning avser insatser enligt SoL, och enligt lagen om stöd och service till vissa funktionshindrade (LSS). Insatser enligt SoL gäller personer 0–64 år medan insatser enligt LSS gäller personer i alla åldrar. I kommunens totala kostnader ingår inte kostnader för affärsverksamhet. Kostnaderna avser kommunens åtagande för kalenderåret 2012. Samtliga uppgifter är hämtade från Räkenskapssammandrag för kommuner, Statistiska centralbyrån.

Täljare: Kostnad för stöd till personer med funktionsnedsättning

Nämnare: Total kostnad för kommunens åtagande

Jämförelser med tidigare års publicerade uppgifter ska göras med försiktighet eftersom även externa hyresintäkter då exkluderades från kostnaderna.

Måttet kan användas för att följa upp och analysera de prioriteringar som kommunen gör på en övergripande nivå.

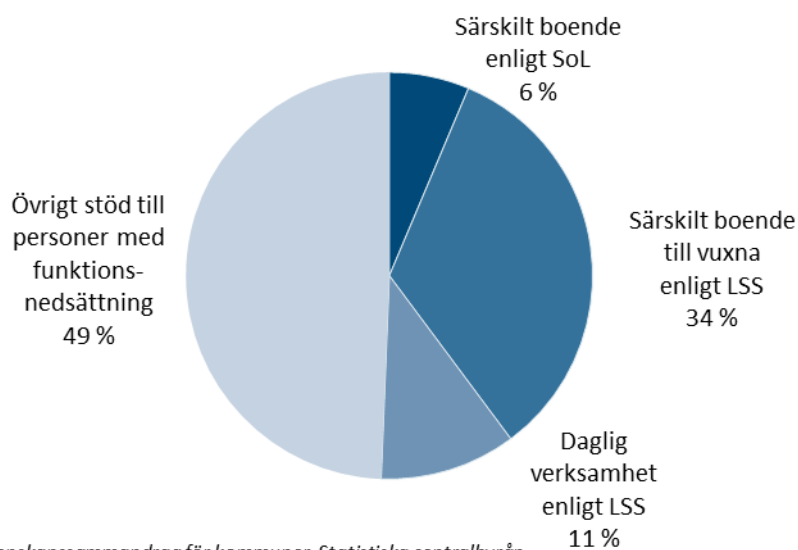
Särskilt boende enligt SoL, andel av kommunens kostnad för stöd till personer med funktionsnedsättning

Utfall och variation 2012

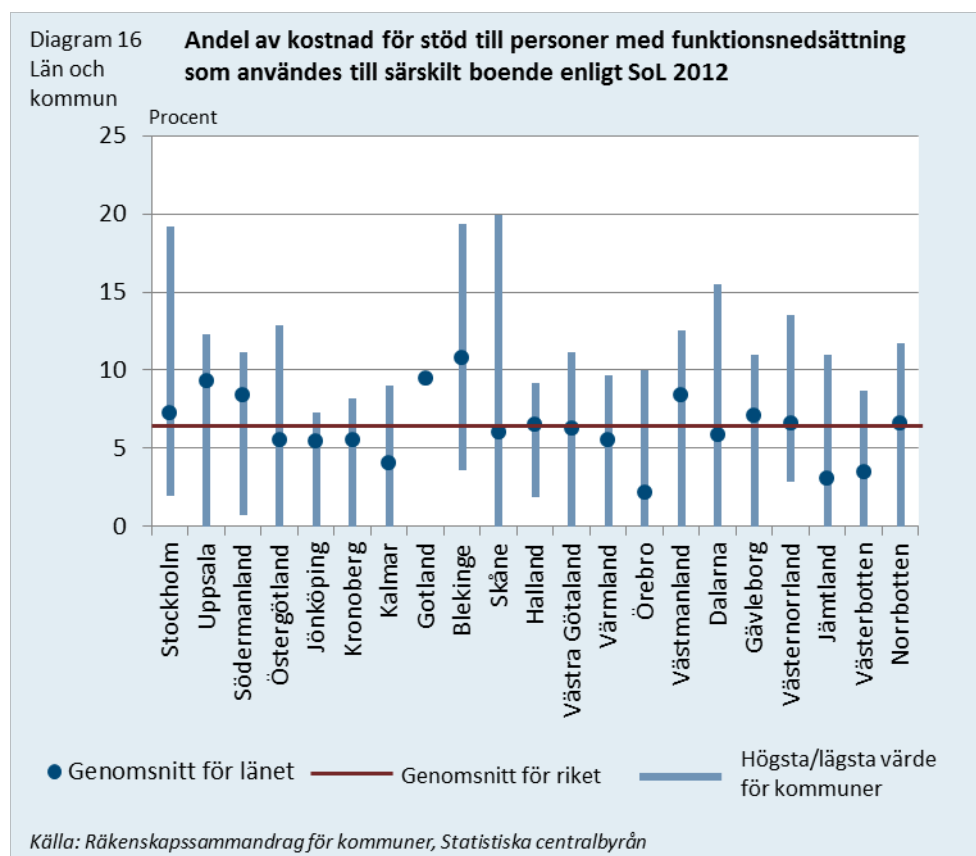
I genomsnitt använde kommunerna 6 procent av kostnaderna för stöd till personer med funktionsnedsättning för särskilt boende enligt SoL under år 2012 (diagram 15). Andelen varierade med 0–20 procent mellan kommunerna (diagram 16).

Diagram 15
Riket

Andel av kostnad för stöd till personer med funktionsnedsättning som användes till särskilt boende enligt SoL, särskilt boende för vuxna enligt LSS respektive daglig verksamhet 2012

Källa: Räkenskapssammandrag för kommuner, Statistiska centralbyrån

Beskrivning av måttet

Måttet *särskilt boende enligt SoL*, andel av kommunens kostnad för stöd till personer med funktionsnedsättning visar hur stor del av resurserna som används för stöd till personer med funktionsnedsättning som avser särskilt boende enligt SoL. Särskilt boende avser samtliga boendeformer för service och omvårdnad som kommunen ska inrätta enligt 5 kap. 5 § SoL, samt bostäder med särskild service enligt 5 kap. 7 § SoL. I kostnader för särskilt boende ingår även annat boende till exempel hem med eller utan HVB-tillstånd, familjehem, härbärgen och bostäder där kommunen är kontraktsinnehavare. I stöd till personer med funktionsnedsättning ingår kostnader för insatser enligt SoL och enligt LSS. Insatser enligt SoL gäller personer 0–64 år medan insatser enligt LSS gäller personer i alla åldrar. Kostnaderna avser kommunens åtagande för kalenderåret 2012. Samtliga uppgifter är hämtade från Räkenskapssammandrag för kommuner, Statistiska centralbyrån.

Täljare: Kostnad för särskilt boende enligt SoL till personer med funktionsnedsättning

Nämnare: Kostnad för stöd till personer med funktionsnedsättning

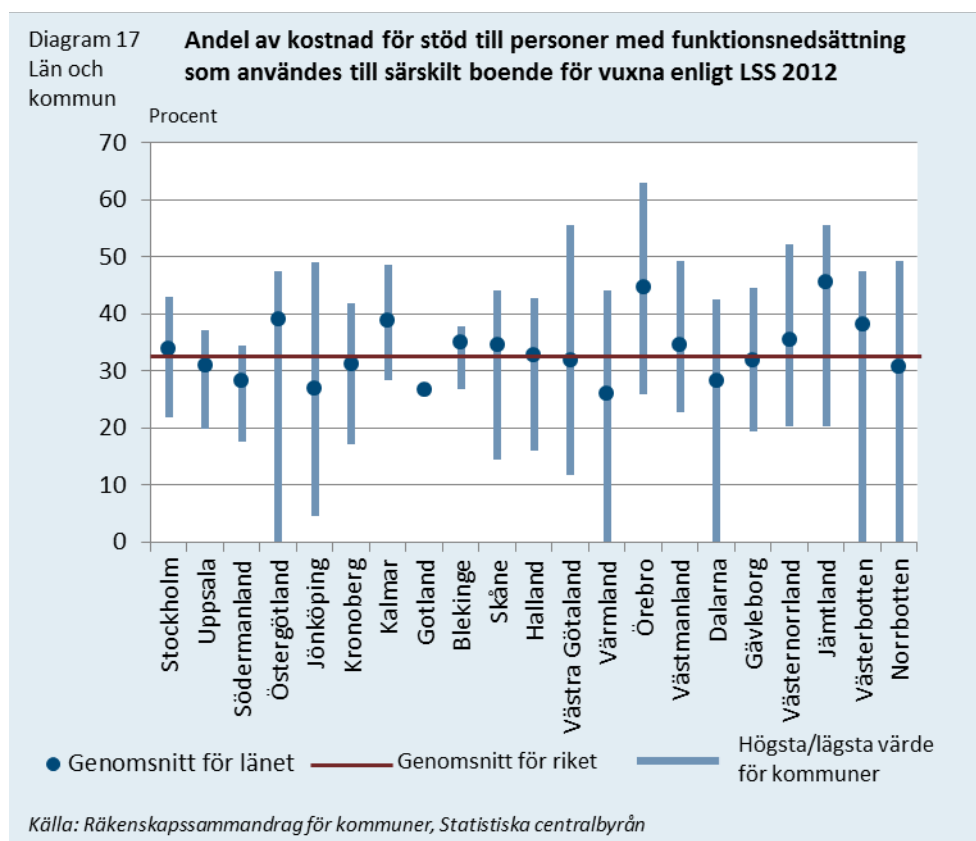
Jämförelser med tidigare års publicerade uppgifter ska göras med försiktighet eftersom även externa hyresintäkter då exkluderades från kostnaderna.

Måttet kan användas för att följa upp och analysera kommunens prioriteringar avseende stöd till personer med funktionsnedsättning.

Särskilt boende för vuxna enligt LSS, andel av kommunens kostnad för stöd till personer med funktionsnedsättning

Utfall och variation 2012

Av kommunernas kostnader för stöd till personer med funktionsnedsättning användes i genomsnitt 33 procent till särskilt boende för vuxna enligt LSS under 2012 (diagram 15). Variationen uppgick till 0–63 procent mellan kommunerna (diagram 17).

Beskrivning av måttet

Måttet *särskilt boende för vuxna enligt LSS, andel av kommunens kostnad för stöd till personer med funktionsnedsättning* visar hur stor andel av kommunens resurser till stöd till personer med funktionsnedsättning som används till särskilt boende enligt LSS. Särskilt boende för vuxna enligt LSS avser bostad med särskild service för vuxna eller annan särskild anpassad bostad för vuxna enligt 9 § 9 LSS. I stöd till personer med funktionsnedsättning ingår kostnader för insatser enligt SoL och enligt LSS. Insatser enligt SoL gäller personer 0–64 år medan insatser enligt LSS gäller personer i alla åldrar. Kostnaderna avser kommunens åtagande för kalenderåret 2012. Samtliga uppgifter är hämtade från Räkenskapssammandrag för kommuner, Statistiska centralbyrån.

Täljare: Kostnad för särskilt boende för vuxna enligt LSS

Nämnare: Kostnad för stöd till personer med funktionsnedsättning

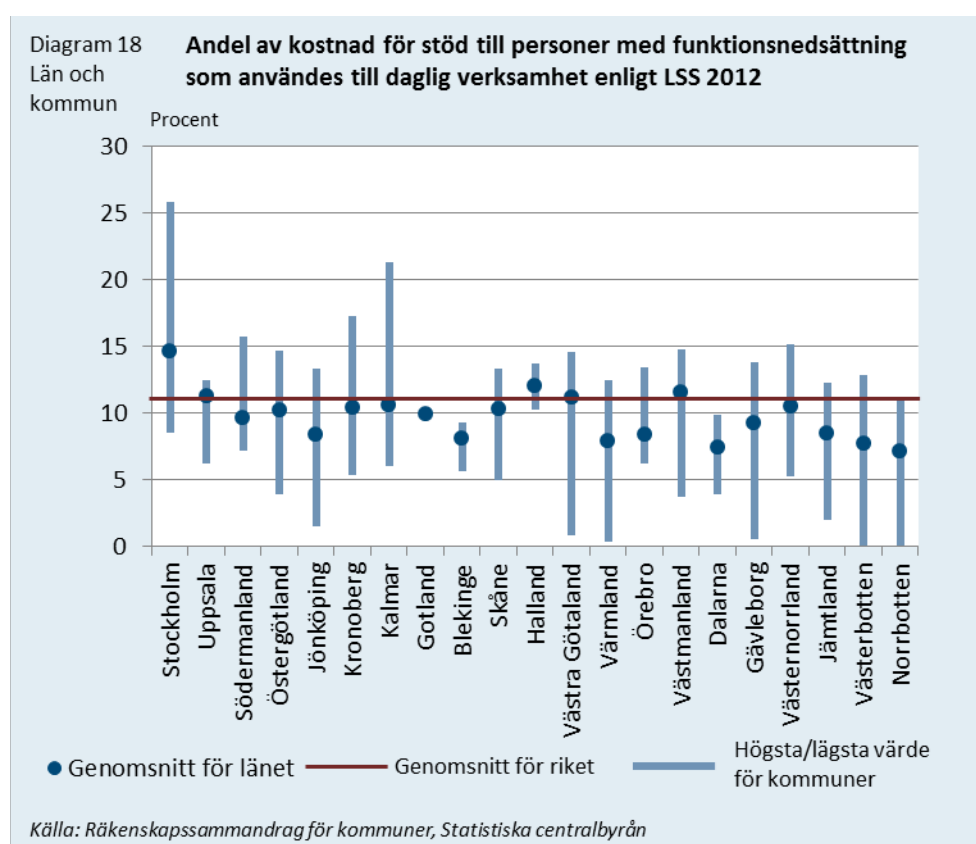
Jämförelser med tidigare års publicerade uppgifter ska göras med försiktighet eftersom även externa hyresintäkter då exkluderades från kostnaderna.

Måttet kan användas för att följa upp och analysera de prioriteringar som kommunen gör för stöd till personer med funktionsnedsättning.

Daglig verksamhet enligt LSS, andel av kommunens kostnad för stöd till personer med funktionsnedsättning

Utfall och variation 2012

I genomsnitt använde kommunerna 11 procent av kostnaderna för stöd till personer med funktionsnedsättning för daglig verksamhet under år 2012 (diagram 15). Andelen varierade mellan kommunerna med 0–26 procent (diagram 18).

Beskrivning av måttet

Måttet daglig verksamhet enligt LSS, andel av kommunens kostnad för stöd till personer med funktionsnedsättning visar hur stor del av kommunens resurser till stöd för personer med funktionsnedsättning som används till daglig verksamhet enligt LSS. Daglig verksamhet avser daglig verksamhet enligt 9 § 10 LSS. I stöd till personer med funktionsnedsättning ingår kostnader för insatser enligt SoL och enligt LSS. Insatser enligt SoL gäller personer 0–64 år medan insatser enligt LSS gäller personer i alla åldrar. Kostnaderna avser kommunens åtagande för kalenderåret 2012. Samtliga

uppgifter är hämtade från Räkenskapssammandrag för kommuner, Statistiska centralbyrån.

Täljare: Kostnad för daglig verksamhet enligt LSS

Nämnare: Kostnad för stöd till personer med funktionsnedsättning

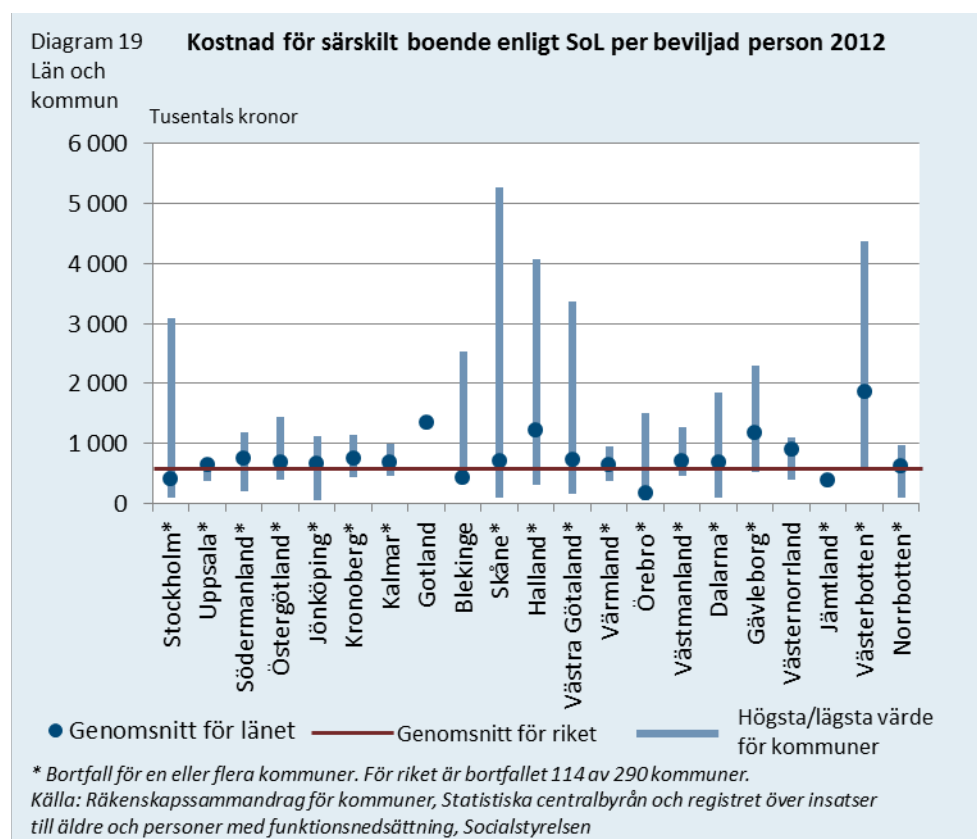
Jämförelser med tidigare års publicerade uppgifter ska göras med försiktighet eftersom även externa hyresintäkter då exkluderades från kostnaderna.

Måttet kan användas för att följa upp och analysera de prioriteringar som kommunen gör för stöd till personer med funktionsnedsättning.

Särskilt boende enligt SoL till personer med funktionsnedsättning, kostnad per person

Utfall och variation 2012

Kommunernas kostnad för särskilt boende enligt SoL var i genomsnitt 589 500 kronor per beviljad person under 2012. Den genomsnittliga kostnaden varierade med 44 600–5 279 300 kronor per person mellan kommunerna (diagram 19). Uppgifter för 114 av 290 kommuner redovisas inte på grund av att för få personer ingår i underlaget eller att det i underlaget förekommer felaktigheter.

Beskrivning av måttet

Måttet *särskilt boende enligt SoL till personer med funktionsnedsättning, kostnad per person* visar den genomsnittliga kostnaden för stöd i särskilt boende enligt SoL per person med beslut om boende. Särskilt boende avser samtliga boendeformer för service och omvårdnad som kommunen ska inrätta enligt 5 kap. 5 § SoL, samt bostäder med särskild service enligt 5 kap. 7 § SoL. I kostnader för särskilt boende ingår även annat boende till exempel hem med eller utan HVB-tillstånd, familjehem, härbärgen och bostäder där kommunen är kontraktsinnehavare. Kostnaderna avser kommunens åtagande för kalenderåret 2012. Person avser personer som beviljats permanent särskilt boende per den 1 oktober 2012. Uppgifterna avser personer 0–64 år och är hämtade från Räkenskapssammandrag för kommuner, Statistiska centralbyrån och registret över insatser till äldre och personer med funktionsnedsättning, Socialstyrelsen.

Täljare: Kostnad för särskilt boende enligt SoL till personer med funktionsnedsättning

Nämnare: Antal personer 0–64 år med beviljat särskilt boende enligt SoL

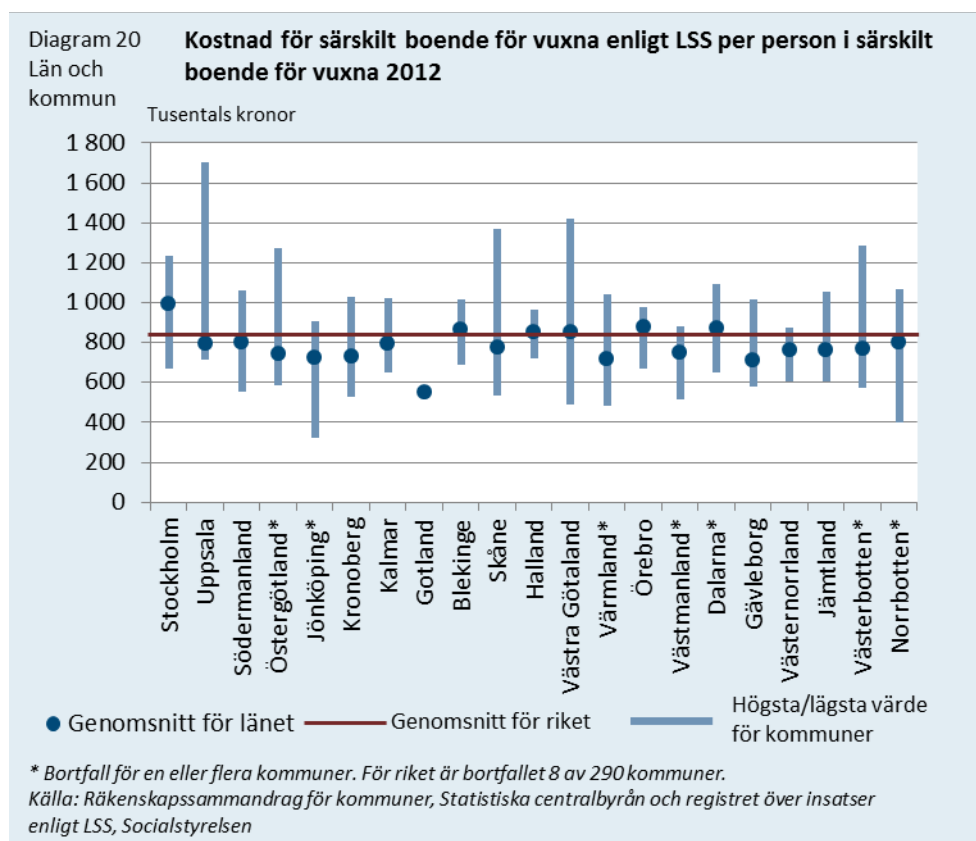
Jämförelser med tidigare års publicerade uppgifter ska göras med försiktighet eftersom även externa hyresintäkter då exkluderas från kostnaderna.

Måttet kan användas för att följa upp och analysera verksamheten särskilt boende enligt SoL.

Särskilt boende för vuxna enligt LSS, kostnad per person

Utfall och variation 2012

Kostnaden för särskilt boende för vuxna enligt LSS uppgick i genomsnitt till 824 600 kronor per beviljad person för år 2012. Mellan kommunerna varierade den genomsnittliga kostnaden med 325 100–1 701 900 kronor per person (diagram 20). Uppgifter för 8 av 290 kommuner redovisas inte på grund av att för få personer ingår i underlaget eller att det i underlaget förekommer felaktigheter.

Beskrivning av måttet

Måttet *särskilt boende för vuxna enligt LSS, kostnad per person* visar den genomsnittliga kostnaden för särskilt boende för vuxna enligt LSS per boende. Särskilt boende för vuxna enligt LSS avser bostad med särskild service för vuxna eller annan särskilt anpassad bostad för vuxna enligt 9 § 9 LSS. Kostnaderna avser kommunens åtagande och kalenderåret 2012. Person avser personer med ett verkställt beslut om insatsen per den 1 oktober 2012. Uppgifterna är hämtade från Räkenskapssammandrag för kommuner, Statistiska centralbyrån och registret över insatser enligt LSS, Socialstyrelsen.

Täljare: Kostnad för särskilt boende för vuxna enligt LSS

Nämnare: Antal personer med verkställt beslut om särskilt boende för vuxna enligt LSS

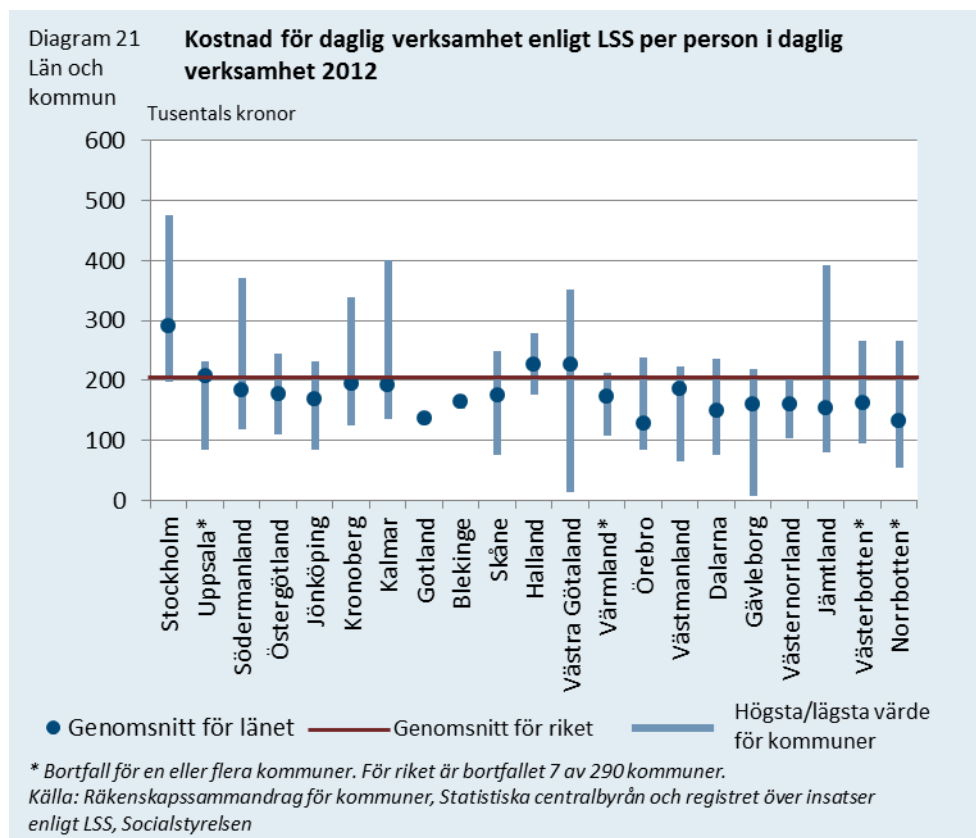
Jämförelser med tidigare års publicerade uppgifter ska göras med försiktighet eftersom även externa hyresintäkter då exkluderas från kostnaderna.

Måttet kan användas för att följa upp och analysera verksamheten särskilt boende för vuxna enligt LSS.

Daglig verksamhet enligt LSS, kostnad per person

Utfall och variation 2012

Den genomsnittliga kostnaden för daglig verksamhet uppgick till 203 200 kronor per person för år 2012. Kostnaden varierade mellan kommunerna med 6 500–476 600 kronor per person (diagram 21). Uppgifter för 7 av 290 kommuner redovisas inte på grund av att för få personer ingår i underlaget eller att det i underlaget förekommer felaktigheter.

Beskrivning av måttet

Måttet *daglig verksamhet enligt LSS, kostnad per person* visar den genomsnittliga kostnaden för daglig verksamhet för en person enligt 9 § 10 LSS. Kostnaderna avser kommunens åtagande och kalenderåret 2012. Person avser personer som har ett verkställt beslut om daglig verksamhet per den 1 oktober 2012. Uppgifterna är hämtade från Räkenskapssammandrag för kommuner, Statistiska centralbyrån och registret över insatser enligt LSS, Socialstyrelsen.

Täljare: Kostnad för daglig verksamhet enligt LSS

Nämnare: Antal personer med verkställt beslut om daglig verksamhet

Jämförelser med tidigare års publicerade uppgifter ska göras med försiktighet eftersom även externa hyresintäkter då exkluderades från kostnaderna.

Måttet kan användas för att följa upp och analysera verksamheten daglig verksamhet enligt LSS.

Missbruks- och beroendevård för vuxna

Socialstyrelsen har i år tagit fram nya kostnadsmått för missbruks- och beroendevård för vuxna. Med kostnadsmåttens hjälp kan kommunerna analysera hur de prioriterar inom missbruks- och beroendevården för vuxna och om det finns verksamheter inom missbruks- och beroendevården som är mer kostsamma än andra.

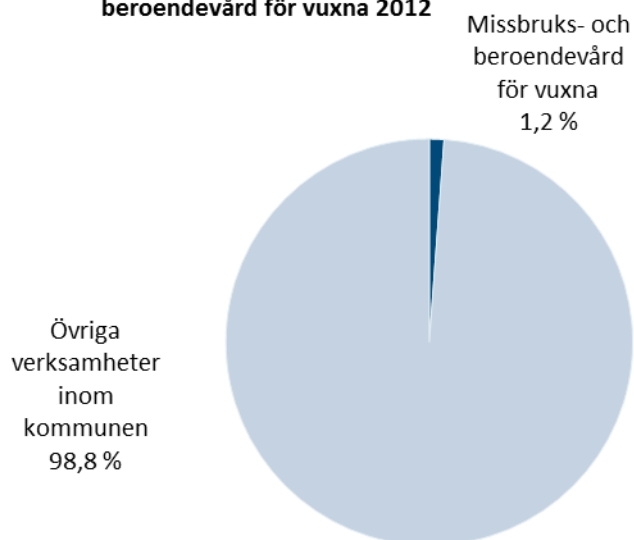
Missbruks- och beroendevård för vuxna, andel av kommunens totala kostnad

Utfall och variation 2012

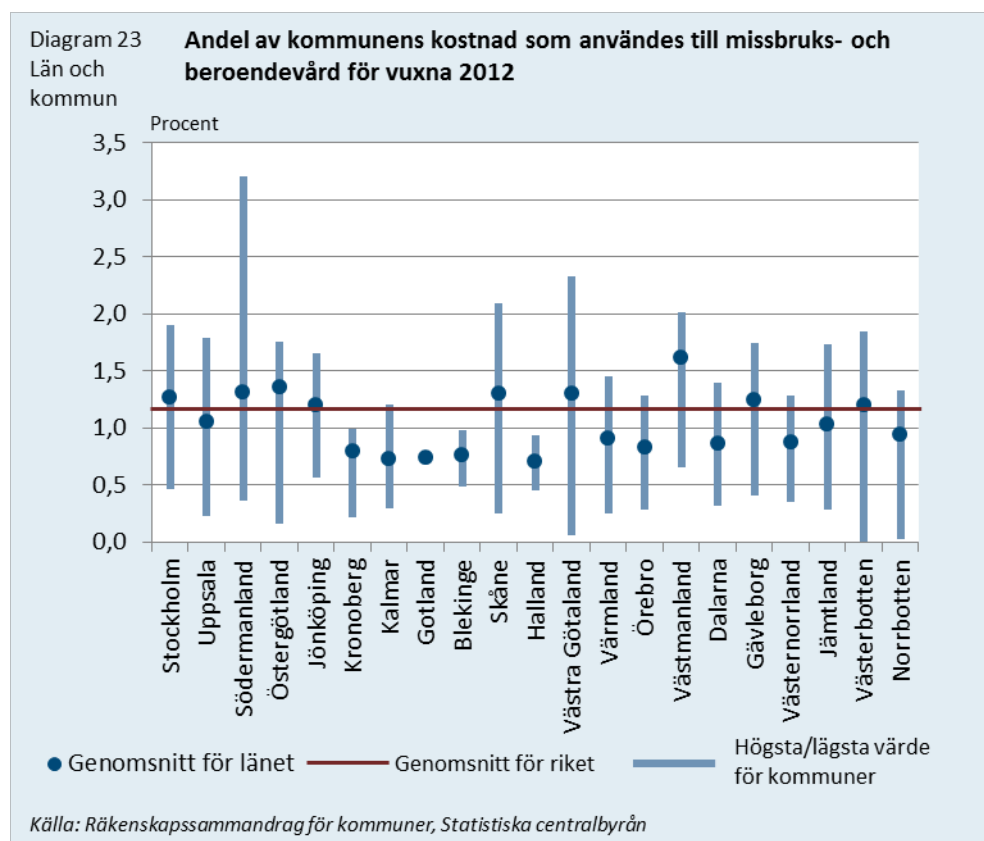
Av kommunernas totala kostnad för år 2012 var det 1,2 procent som avsåg missbruks- och beroendevård för vuxna (diagram 22). Bland kommunerna varierade andelen med 0–3,2 procent (diagram 23).

Diagram 22
Riket

Andel av kommunens kostnad som användes till missbruks- och beroendevård för vuxna 2012

Källa: Räkenskapssammandrag för kommuner, Statistiska centralbyrån

Beskrivning av måttet

Måttet missbruks- och beroendevård för vuxna, andel av kommunens totala kostnad visar hur stor del av kommunens resursförbrukning som har använts till missbruks- och beroendevård för vuxna. Kostnader för missbruks- och beroendevård för vuxna avser institutionsvård, familjehemsvård, individuellt behovsprövade öppen vård och övriga öppna insatser enligt SoL och lagen om vård av missbrukare, LVM, till personer 21 år och äldre. I kommunens totala kostnader ingår inte kostnader för affärsverksamhet. Kostnaderna avser kommunens åtagande för kalenderåret 2012. Samtliga uppgifter är hämtade från Räkenskapssammandrag för kommuner, Statistiska centralbyrån.

Täljare: Kostnad för missbruks- och beroendevård för vuxna

Nämnare: Total kostnad för kommunens åtagande

Måttet kan användas för att följa upp och analysera de prioriteringar som kommunen gör på en övergripande nivå.

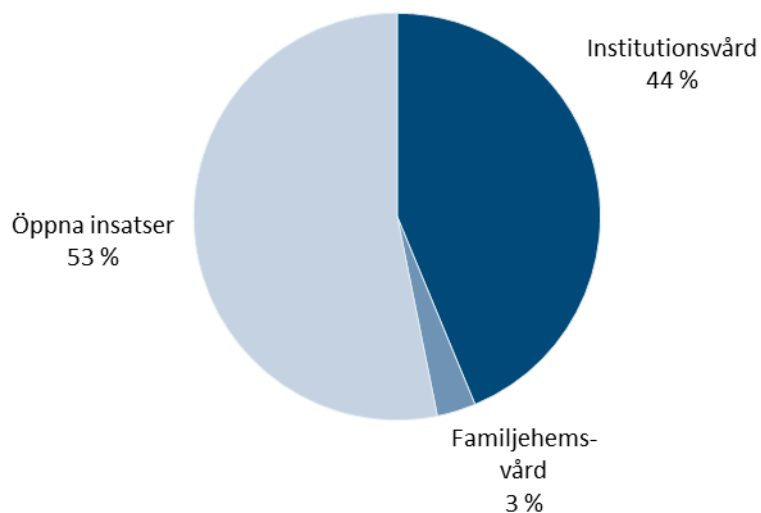
Institutionsvård, andel av kommunens kostnad för missbruks- och beroendevård för vuxna

Utfall och variation 2012

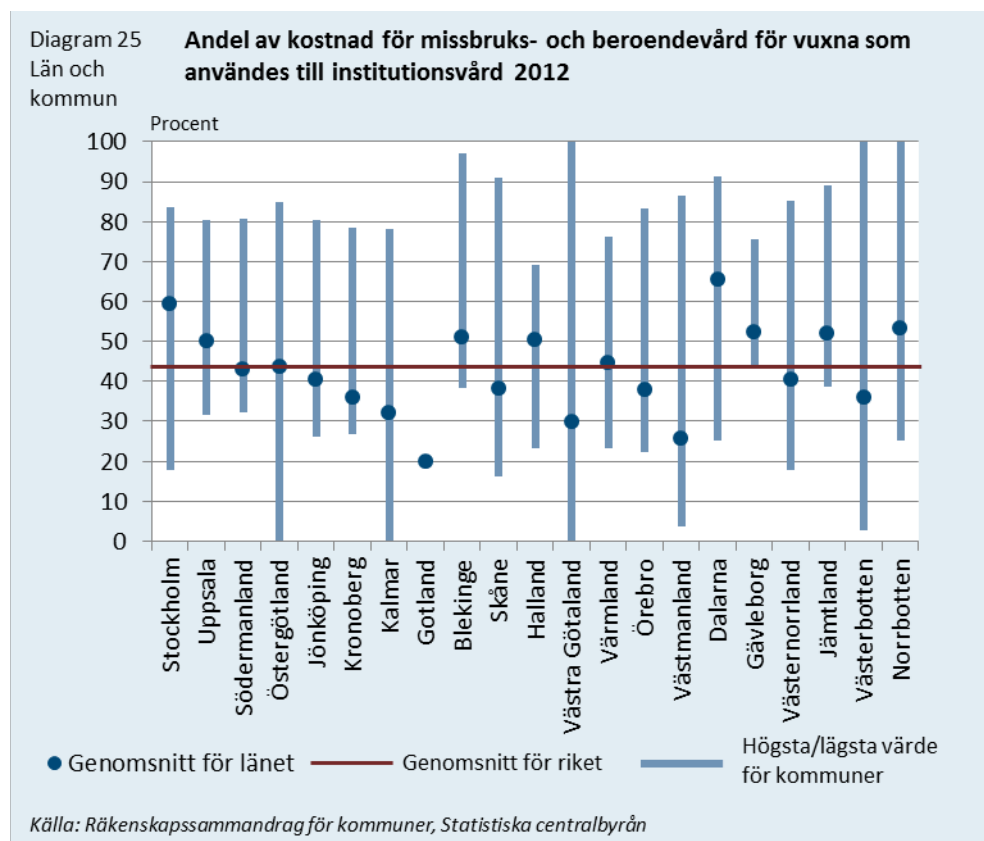
Institutionsvården uppgick till 44 procent av kommunernas kostnader för missbruks- och beroendevård för vuxna för år 2012 (diagram 24). Andelen varierar mellan kommunerna med 0–100 procent (diagram 25).

Diagram 24
Riket

Andel av kostnad för missbruks- och beroendevård för vuxna som användes till institutionsvård, familjehemsvård och öppna insatser 2012

Källa: Räkenskapssammandrag för kommuner, Statistiska centralbyrån

Beskrivning av måttet

Måttet *institutionsvård, andel av kommunens kostnad för missbruks- och beroendevård för vuxna* visar hur stor del av resurserna för missbruks- och beroendevård för vuxna som används till institutionsvård. Institutionsvård avser vård, behandling, arbete och arbetsträning enligt SoL och LVM i kombination med dygnetruntvistelse i kollektiv, utrednings-, motivations- eller behandlingshem för personer 21 år och äldre. Familjehem ingår inte. Missbruks- och beroendevård för vuxna avser institutionsvård, familjehemsvård, öppna insatser enligt SoL och LVM till personer 21 år och äldre med missbruks- eller beroendeproblematik. Kostnaderna avser kommunens åtagande och kalenderåret 2012. Samtliga uppgifter är hämtade från Räkenskapssammandrag för kommuner, Statistiska centralbyrån.

Täljare: Kostnad för institutionsvård för vuxna med missbruks- och beroendeproblem

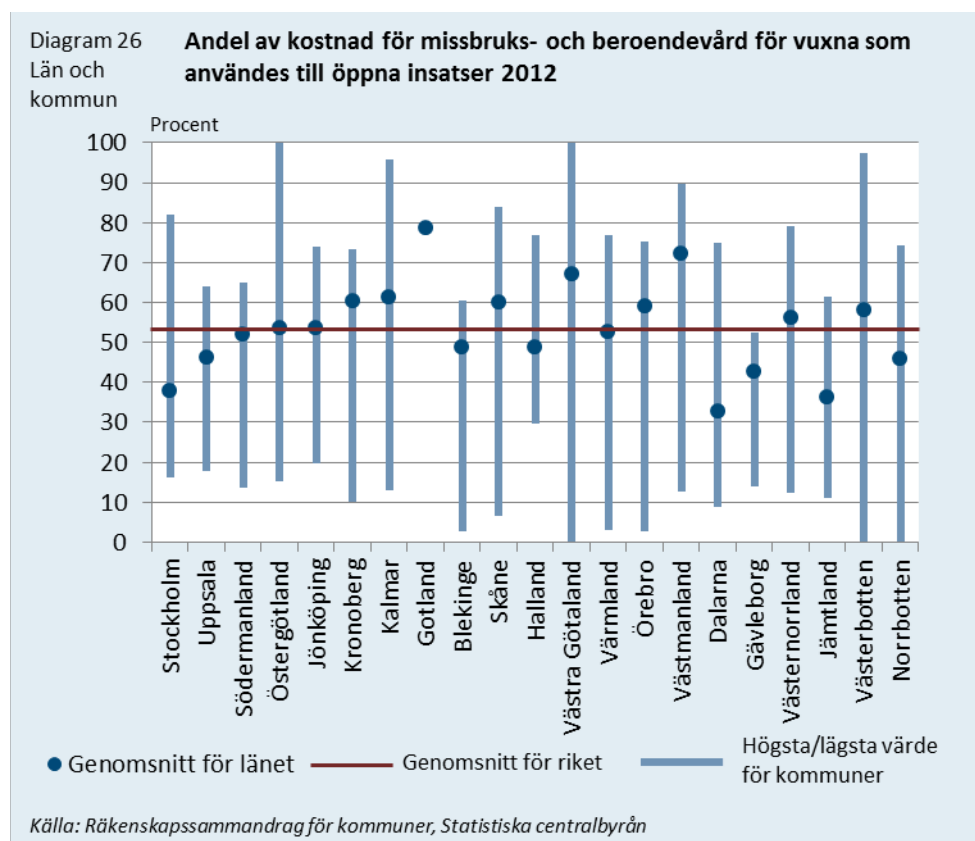
Nämnare: Kostnad för missbruks- och beroendevård för vuxna

Måttet kan användas för att följa upp och analysera de prioriteringar som kommunen gör för missbruks- och beroendevård för vuxna.

Öppna insatser, andel av kommunens kostnad för missbruks- och beroendevård för vuxna

Utfall och variation 2012

Kommunernas kostnader för missbruks- och beroendevård till vuxna som avsåg öppna insatser uppgick för år 2012 till 53 procent (diagram 24). Andelen varierade mellan kommunerna med 0–100 procent (diagram 26).

Beskrivning av måttet

Måttet *öppna insatser, andel av kommunens kostnad för missbruks- och beroendevård för vuxna* visar hur stor del av de resurser för missbruks- och beroendevård för vuxna som används till öppna insatser. Öppna insatser avser bistånd som avser boende, individuellt behovsprövad öppen vård och övriga öppna insatser som alkoholrådgivning och öppen träfflokal som inte kräver individuella beslut eller inskrivning till personer 21 år och äldre. Missbruks- och beroendevård för vuxna avser institutionsvård, familjehemsvård, öppna insatser enligt SoL och LVM till personer 21 år och äldre med missbruks- eller beroendeproblematik. Kostnaderna avser kommunens åtagande och kalenderåret 2012. Samtliga uppgifter är hämtade från Räkenskapssammandrag för kommuner, Statistiska centralbyrån.

Täljare: Kostnad för öppna insatser för vuxna med missbruks- och beroendeproblem

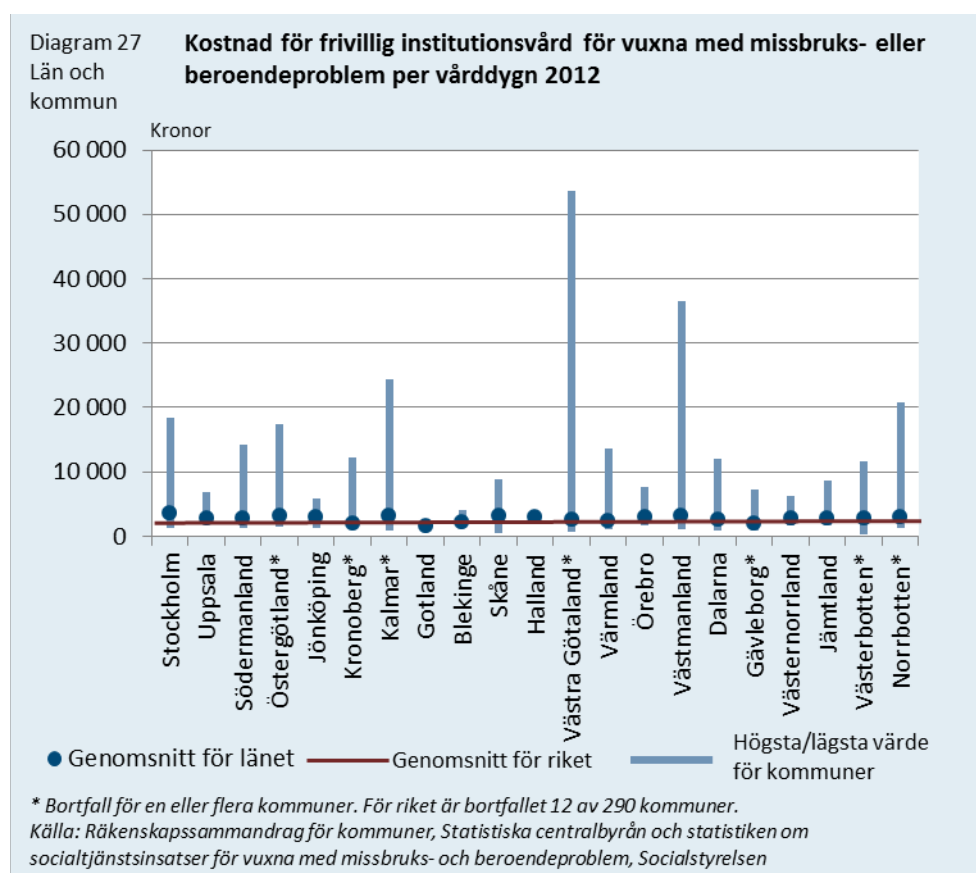
Nämnare: Kostnad för missbruks- och beroendevård för vuxna

Måttet kan användas för att följa upp och analysera de prioriteringar som kommunen gör för missbruks- och beroendevård för vuxna.

Frivillig institutionsvård för vuxna med missbruks- och beroendeproblem, kostnad per vård dygn

Utfall och variation 2012

Den genomsnittliga kostnaden för frivillig institutionsvård uppgick för år 2012 till 3 000 kronor per vård dygn. Kostnaden varierade bland kommunerna med 0–53 700 kronor per vård dygn (diagram 27). Uppgifter för 12 av 290 kommuner redovisas inte på grund av att för få personer ingår i underlaget eller att det i underlaget förekommer felaktigheter.

Beskrivning av måttet

Måttet *frivillig institutionsvård för vuxna med missbruks- och beroendeproblem, kostnad per vård dygn* visar den genomsnittliga kostnaden för ett vård dygn i frivillig institutionsvård för en vuxen person med missbruks- och beroendeproblematik. Frivillig institutionsvård avser vård, behandling, arbete och arbetsträning enligt SoL i kombination med dygnetruntvistelse i kollektiv, utrednings-, motivations- eller behandlingshem för personer 21 år och äldre. Familjehem ingår inte. Kostnaderna avser kommunens åtagande för kalenderåret 2012. Vård dygn avser antalet vård dygn som beviljats för

frivillig institutionsvård för personer 21 år och äldre under kalenderåret 2012. Uppgifterna är hämtade från Räkenskapssammandrag för kommuner, Statistiska centralbyrån och statistiken om socialtjänstinsatser för vuxna med missbruks- och beroendeproblem, Socialstyrelsen.

Täljare: Kostnad för frivillig institutionsvård till vuxna med missbruks- och beroendeproblem

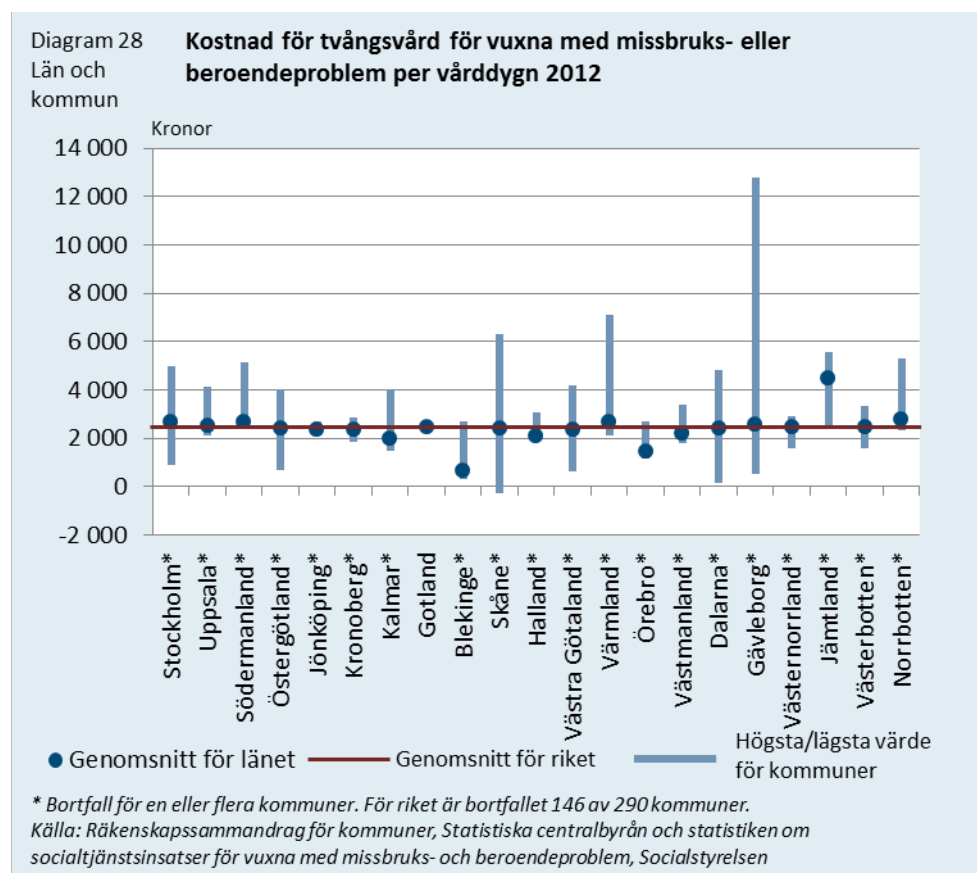
Nämnare: Antal vård dygn i frivillig institutionsvård

Måttet kan användas för att följa upp och analysera frivillig institutionsvård för vuxna personer med missbruks- och beroendeproblem.

Tvångsvård för vuxna med missbruks- och beroendeproblem, kostnad per vård dygn

Utfall och variation 2012

Den genomsnittliga kostnaden för tvångsvård för vuxna med missbruks- och beroendeproblem uppgick till 2 400 kronor per vård dygn år 2012. Bland kommunerna varierade kostnaden med -300–12 800 kronor per vård dygn (diagram 28). Uppgifter för 146 av 290 kommuner redovisas inte på grund av små tal eller felaktigheter.

Beskrivning av måttet

Måttet *tvångsvård för vuxna med missbruks- och beroendeproblem, kostnad per vård dygn* visar den genomsnittliga kostnaden för ett vård dygn i tvångsvård för en vuxen person med missbruks- och beroendeproblem. Tvångsvård avser vård, behandling, arbete och arbetsträning enligt LVM i kombination med dygnetruntvistelse i kollektiv, utrednings-, motivations- eller behandlingshem till personer 21 år och äldre. Familjehem ingår inte. Kostnaderna avser kommunens åtagande för kalenderåret 2012. Vård dygn avser antalet vård dygn som beviljats för tvångsvård enligt LVM till personer 21 år och äldre under kalenderåret 2012. Uppgifterna är hämtade från Räkenskapssammandrag för kommuner, Statistiska centralbyrån och statistiken om socialtjänstinsatser för vuxna med missbruks- och beroendeproblem, Socialstyrelsen.

Täljare: Kostnad för tvångsvård till vuxna med missbruks- och beroendeproblem

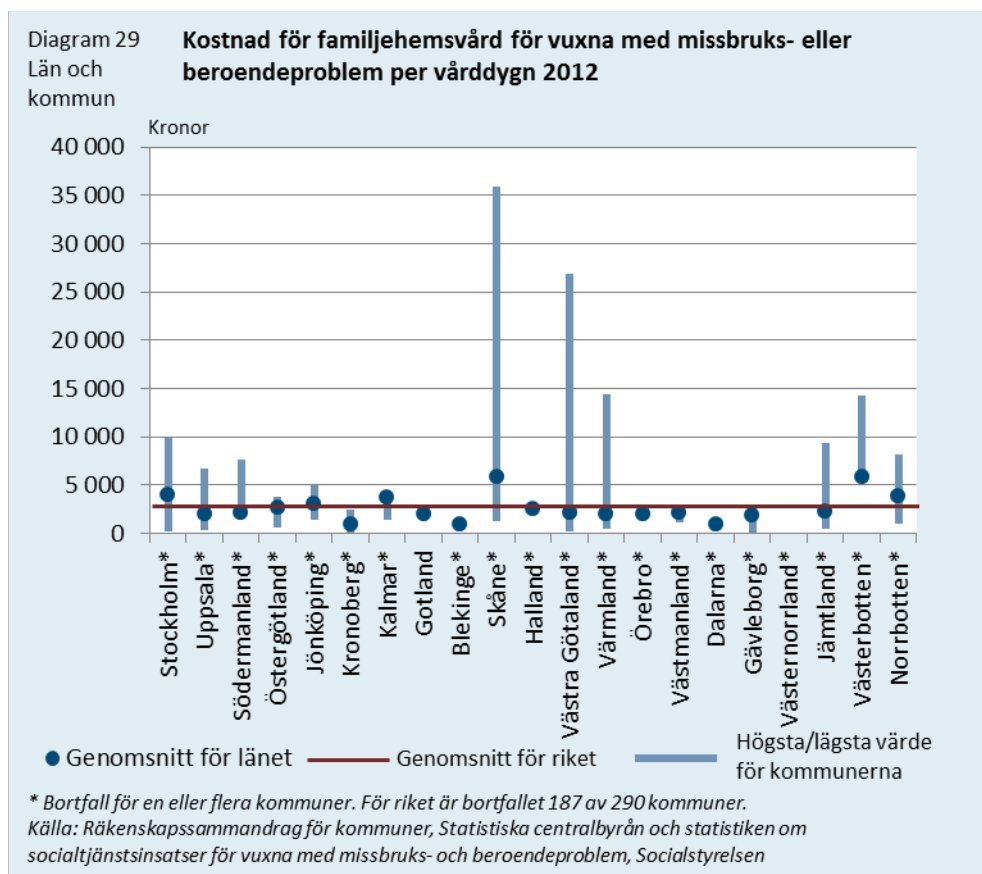
Nämnare: Antal vård dygn i tvångsvård

Måttet kan användas för att följa upp och analysera tvångsvård för vuxna personer med missbruks- och beroendeproblem.

Familjehemsvård för vuxna med missbruks- och beroendeproblem, kostnad per vård dygn

Utfall och variation 2012

För familjehemsvård för vuxna med missbruks- och beroendeproblem var kostnaden för år 2012 i genomsnitt 2 600 kronor per vård dygn. Kostnaden varierade bland kommunerna med 0–35 900 kronor per vård dygn (diagram 29). Uppgifter för 187 av 290 kommuner redovisas inte på grund av att för få personer ingår i underlaget eller att det i underlaget förekommer felaktigheter.

Beskrivning av måttet

Måttet *familjehemsvård för vuxna med missbruks- och beroendeproblem, kostnad per vård dygn* visar den genomsnittliga kostnaden för ett vård dygn i familjehem för en vuxen person med missbruks- och beroendeproblem. Familjehem avser omsorg, arbete, arbetsträning med mera som ges dygnet runt i familjehem med stöd av SoL eller LVM till personer 21 år och äldre. Kostnaderna avser kommunens åtagande för kalenderåret 2012. Vård dygn avser antalet vård dygn som beviljats för familjehem under kalenderåret 2012. Uppgifterna är hämtade från Räkenskapssammandrag för kommuner, Statistiska centralbyrån och statistiken om socialtjänstinsatser för vuxna med missbruks- och beroendeproblem, Socialstyrelsen.

Täljare: Kostnad för familjehemsvård till vuxna med missbruks- och beroendeproblem

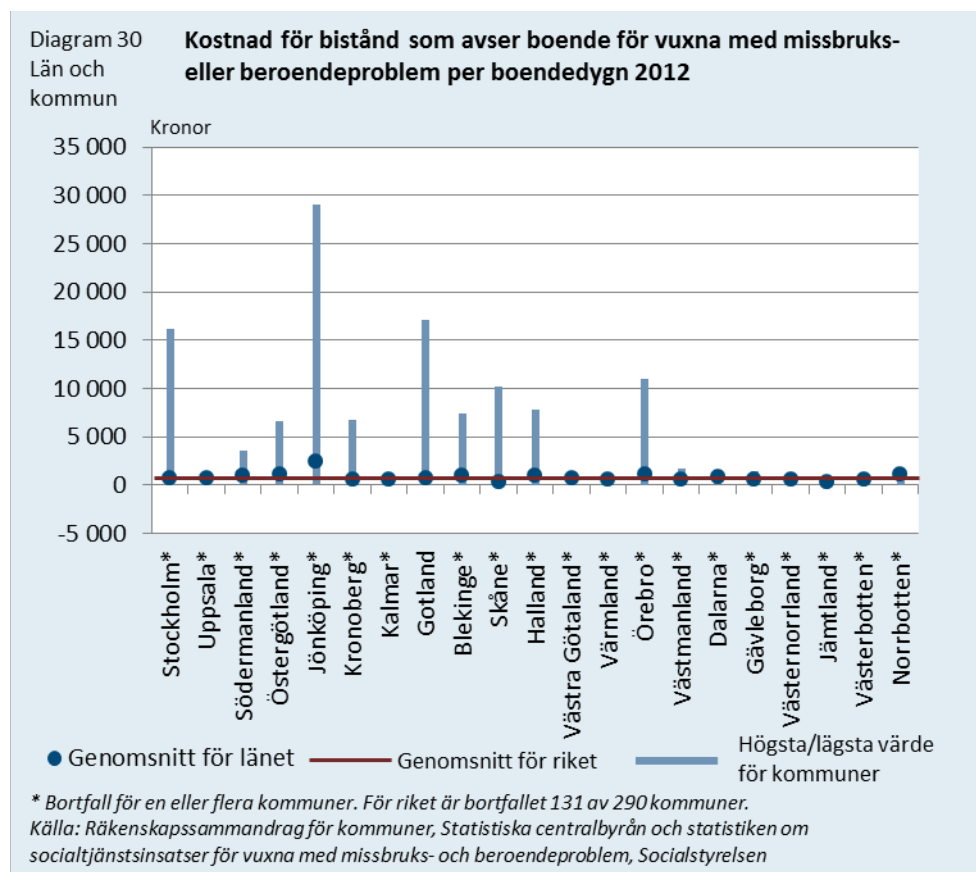
Nämnare: Antal vård dygn i familjehemsvård

Måttet kan användas för att följa upp och analysera verksamheten familjehemsvård för vuxna personer med missbruks- och beroendeproblem.

Bistånd som avser boende för vuxna med missbruks- och beroendeproblem, kostnad per boendedygn

Utfall och variation 2012

Den genomsnittliga kostnaden för bistånd som avser boende för vuxna personer med missbruks- och beroendeproblem uppgick till 900 kronor per boendedygn år 2012. Bland kommunerna varierar kostnaden med 0–29 000 kronor per boendedygn (diagram 30). Uppgifter för 131 av 290 kommuner redovisas inte på grund av att för få personer ingår i underlaget eller att det i underlaget förekommer felaktigheter.

Beskrivning av måttet

Måttet *bistånd som avser boende för vuxna med missbruks- och beroendeproblem, kostnad per boendedygn* visar den genomsnittliga kostnaden för ett boendedygn för insatsen bistånd som avser boende för vuxna personer med missbruks- och beroendeproblematik. Bistånd som avser boende omfattar gruppboende, kategoriboende, inackorderingshem, korttidshem, jourlägenhet, härbärge, träningslägenhet, försökslägenhet, övergångslägenhet, hotell och hyreskontrakt där socialtjänsten är kontraktsinnehavare till personer 21 år och äldre med missbruks- eller beroendeproblematik. Boende i hem med HVB-tillstånd ingår inte. Kostnaderna avser kommunens åtagande för kalenderåret 2012. Boendedygn avser antalet boendedygn som beviljats till personer 21 år och äldre under kalenderåret 2012. Uppgifterna är hämtade från Räkenskapssammandrag för kommuner, Statistiska centralbyrån och

statistiken om socialtjänstinsatser för vuxna med missbruks- och beroendeproblem, Socialstyrelsen.

Täljare: Kostnad för bistånd som avser boende för vuxna personer med missbruks- och beroendeproblem

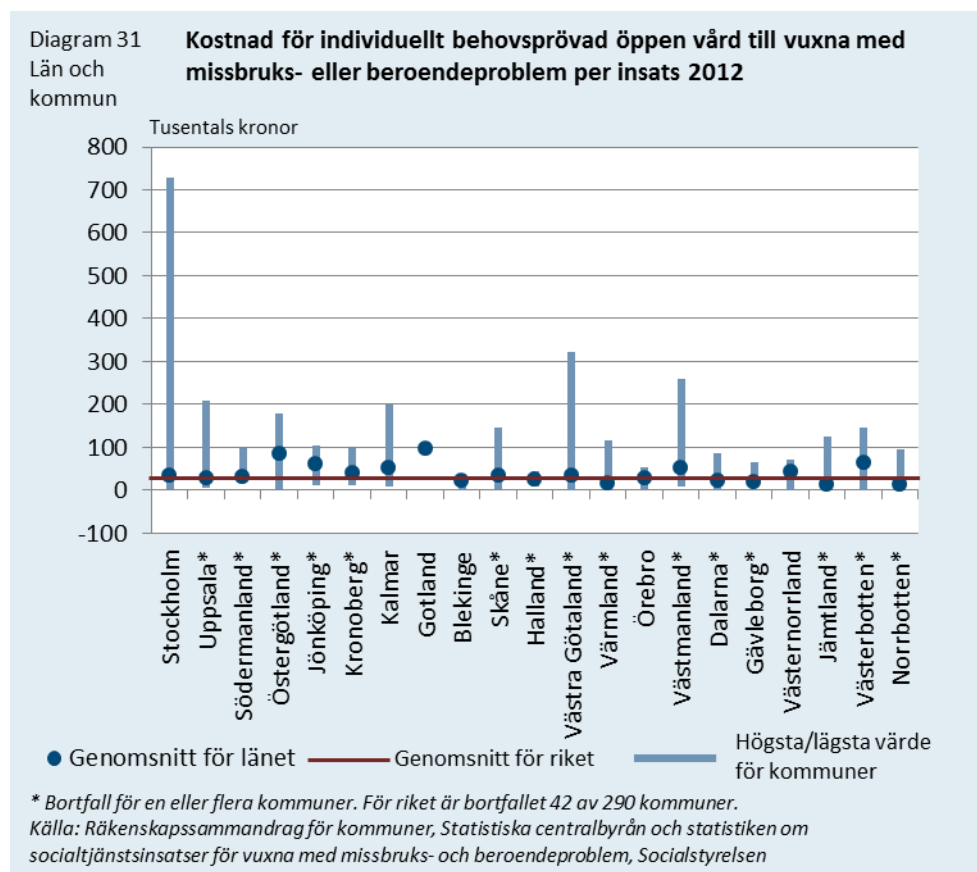
Nämnare: Antal boendedyg för bistånd som avser boende

Måttet kan användas för att följa upp och analysera bistånd som avser boende för vuxna personer med missbruks- och beroendeproblem.

Individuellt behovsprövad öppen vård till vuxna med missbruks- och beroendeproblem, kostnad per person

Utfall och variation 2012

För individuellt behovsprövad öppen vård uppgick kostnaderna i genomsnitt till 34 300 kronor per insats under 2012. Variationen mellan kommunerna var -300–727 600 kronor per insats (diagram 31). Uppgifter för 42 av 290 kommuner redovisas inte på grund av att för få personer ingår i underlaget eller att det i underlaget förekommer felaktigheter.

Beskrivning av måttet

Måttet *individuellt behovsprövad öppen vård till vuxna med missbruks- och beroendeproblem, kostnad per person* visar den genomsnittliga kostnaden

för en vuxen person med missbruks- och beroendeproblem som får individuellt behovsprövad öppen vård. Individuellt behovsprövad öppen vård avser till exempel strukturerad dagvård, personligt råd, stöd och behandling och kontaktperson som är individuellt behovsprövade enligt SoL till personer 21 år och äldre. Helydignsinsatser ingår inte. Kostnaderna avser kommunens åtagande för kalenderåret 2012. Insatser avser antalet beviljade individuellt behovsprövad öppna insatser till personer 21 år och äldre under kalenderåret 2012. Observera att en person kan beviljas flera insatser under ett kalenderår. Uppgifterna är hämtade från Räkenskapssammandrag för kommuner, Statistiska centralbyrån och statistiken om socialtjänstinsatser för vuxna med missbruks- och beroendeproblem, Socialstyrelsen.

Täljare: Kostnad för individuellt behovsprövad öppen vård till vuxna med missbruks- och beroendeproblem
Nämnare: Antal vuxna med missbruks- och beroendeproblem som beviljats individuellt behovsprövad öppen vård

Måttet kan användas för att följa upp och analysera verksamheten individuellt behovsprövad öppen vård till vuxna personer med missbruks- och beroendeproblem.

Vård och omsorg om äldre

Med nya uppgifter i kostnadsunderlaget har nu två nya kostnadsmått tagits fram för vård och omsorg om äldre. De visar på kostnadsandelar och kostnader för dagverksamhet. Samtliga kostnadsmått kan vara underlag för diskussioner om fördelning mellan olika typer av verksamheter inom vård och omsorg om äldre och vad dessa kostar för kommunen.

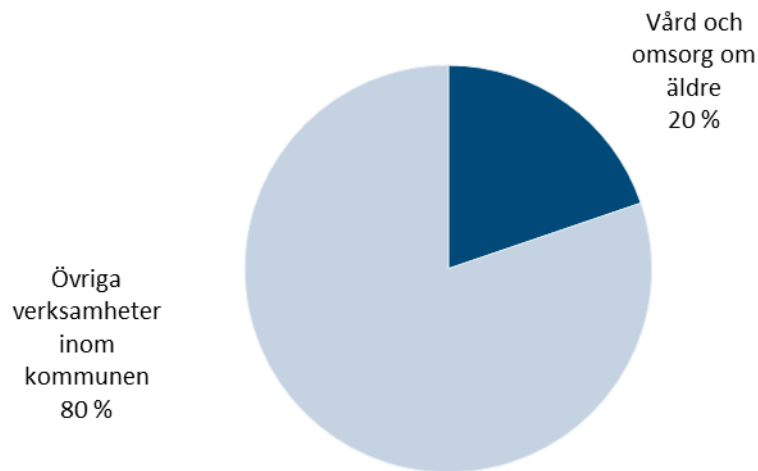
Vård och omsorg om äldre, andel av kommunens totala kostnad

Utfall och variation 2012

Av kommunernas totala kostnader för 2012 användes 20 procent till vård och omsorg om äldre (diagram 32). Bland kommunerna varierade andelen med 11–36 procent (diagram 33).

Diagram 32
Riket

Andel av kommunens kostnad som användes till vård och omsorg om äldre 2012

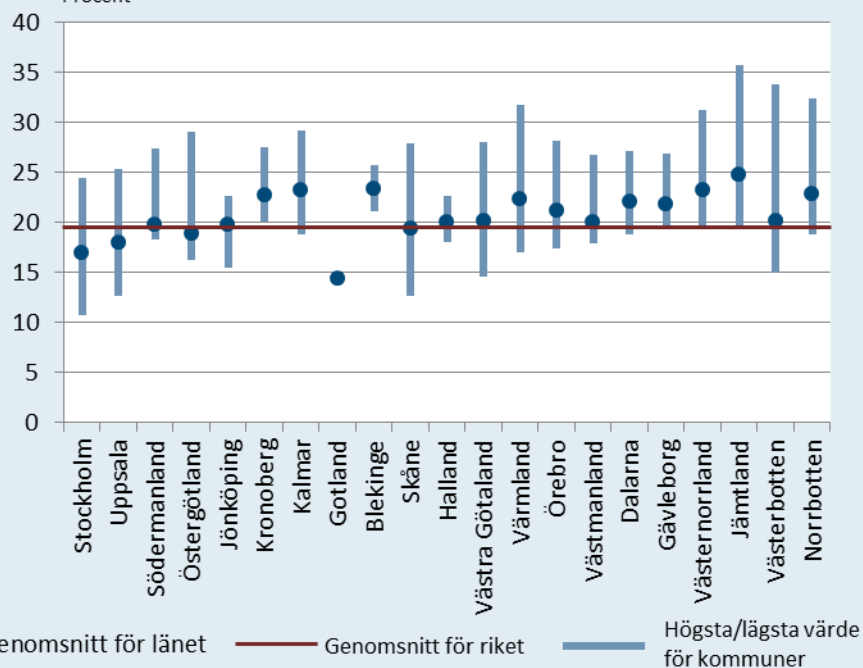

Källa: Räkenskapssammandrag för kommuner, Statistiska centralbyrån

Diagram 33
Län och kommun

Andel av kommunens kostnad som användes till vård och omsorg om äldre 2012

Procent

Källa: Räkenskapssammandrag för kommuner, Statistiska centralbyrån

Beskrivning av måttet

Måttet vård och omsorg om äldre, andel av kommunens totala kostnad visar hur stor del av kommunens resursanvändning som avser vård och omsorg om äldre. Vård och omsorg om äldre avser äldreomsorg enligt SoL och

hemsjukvård som kommunen ansvarar för enligt 18 § hälso- och sjukvårdslagen till personer 65 år och äldre. I kommunens totala kostnader ingår inte kostnader för affärsverksamhet. Kostnaderna avser kommunens åtagande för kalenderåret 2012. Samtliga uppgifter är hämtade från Räkenskapssammandrag för kommuner, Statistiska centralbyrån.

Täljare: Kostnad för vård och omsorg om äldre

Nämnare: Total kostnad för kommunens åtagande

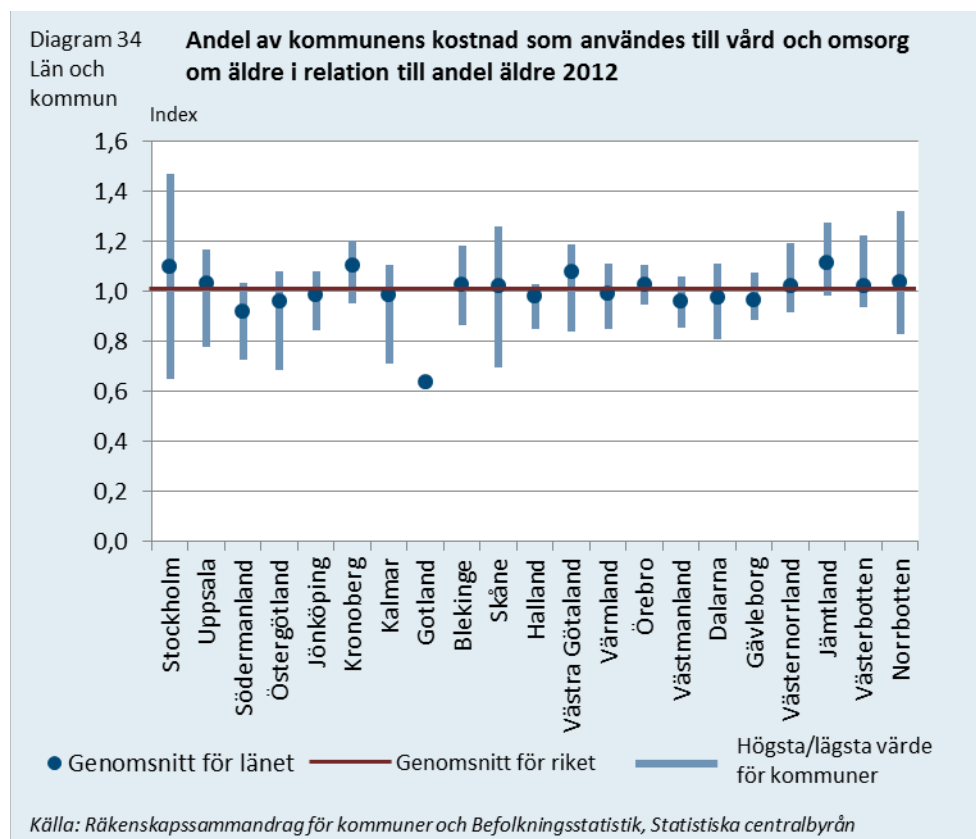
Kommunerna ansvarar i olika grad för hemsjukvård i ordinärt boende vilket kan påverka kostnaderna för hemtjänst och hemsjukvård. Jämförelser mellan kommuner med olika ansvar för hemsjukvård i ordinärt boende ska göras med försiktighet. Jämförelser med tidigare års publicerade uppgifter ska göras med försiktighet eftersom även externa hyresintäkter då exkluderades från kostnaderna.

Måttet kan användas för att följa upp och analysera de prioriteringar som kommunen gör på en övergripande nivå.

Vård och omsorg om äldre, andel av kommunens totala kostnad i relation till andel äldre

Utfall och variation 2012

Hur stor andel av kommunens resurser som läggs på vård och omsorg om äldre beror bland annat på hur stor andel av kommunens invånare som är äldre. I genomsnitt i riket var andelen kostnader för vård och omsorg om äldre 3 procent högre än andelen 65 år och äldre i kommunen (indexvärde 1,03). Bland kommunerna varierade kostnadsandelen från 36 procent lägre till 47 procent högre än andelen 65 år och äldre i kommunen (indexvärde 0,64–1,47) (diagram 34).

Beskrivning av måttet

Måttet *vård och omsorg om äldre, andel av kommunens totala kostnad i relation till andel äldre* visar hur många gånger kostnadsandelen för vård och omsorg om äldre är högre eller lägre än andelen invånare 65 år och äldre. Vård och omsorg om äldre avser äldreomsorg enligt SoL och hem-sjukvård som kommunen ansvarar för enligt 18 § hälso- och sjukvårdslagen till personer 65 år och äldre. I kommunens totala kostnader ingår inte kostnader för affärsverksamhet. Kostnaderna avser kommunens åtagande för kalenderåret 2012. Andel äldre avser antal personer 65 år och äldre av kommunens samtliga invånare. Uppgifterna är hämtade från Räkenskapsammandrag för kommuner och Befolkningsstatistik, Statistiska centralbyrån.

Värdet 1 innebär att andelarna är lika. Vid ett högre värde än 1 är kostnadsandelen högre än befolkningsandelen och vid ett lägre värde än 1 är kostnadsandelen lägre än befolkningsandelen. Till exempel visar värdet 1,9 att kostnadsandelen är 90 procent högre än befolkningsandelen och värdet 0,8 visar att kostnadsandelen är 20 procent lägre än befolkningsandelen.

Täljare: Vård och omsorg om äldres andel av kommunens totala kostnad
Nämnare: Andel invånare 65 år och äldre

Detta mått kompletterar måttet *vård och omsorg om äldres andel av kommunens totala kostnader* och kan användas för att följa upp och analysera de prioriteringar som kommunen gör på en övergripande nivå. Kommunernas

olika ansvar avseende hemsjukvård i ordinärt boende påverkar jämförbarheten mellan kommunerna. Jämförelser med tidigare års publicerade uppgifter ska göras med försiktighet eftersom även externa hyresintäkter då exkluderades från kostnaderna.

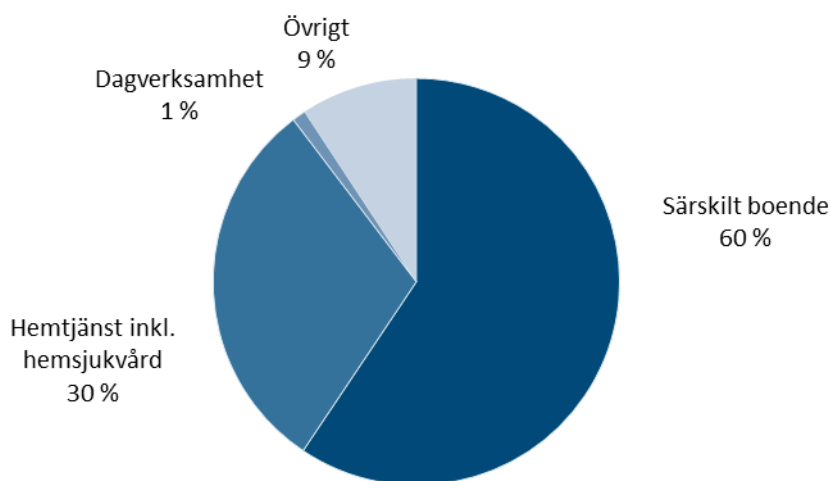
Hemtjänst och hemsjukvård, andel av kommunens kostnad för vård och omsorg om äldre

Utfall och variation 2012

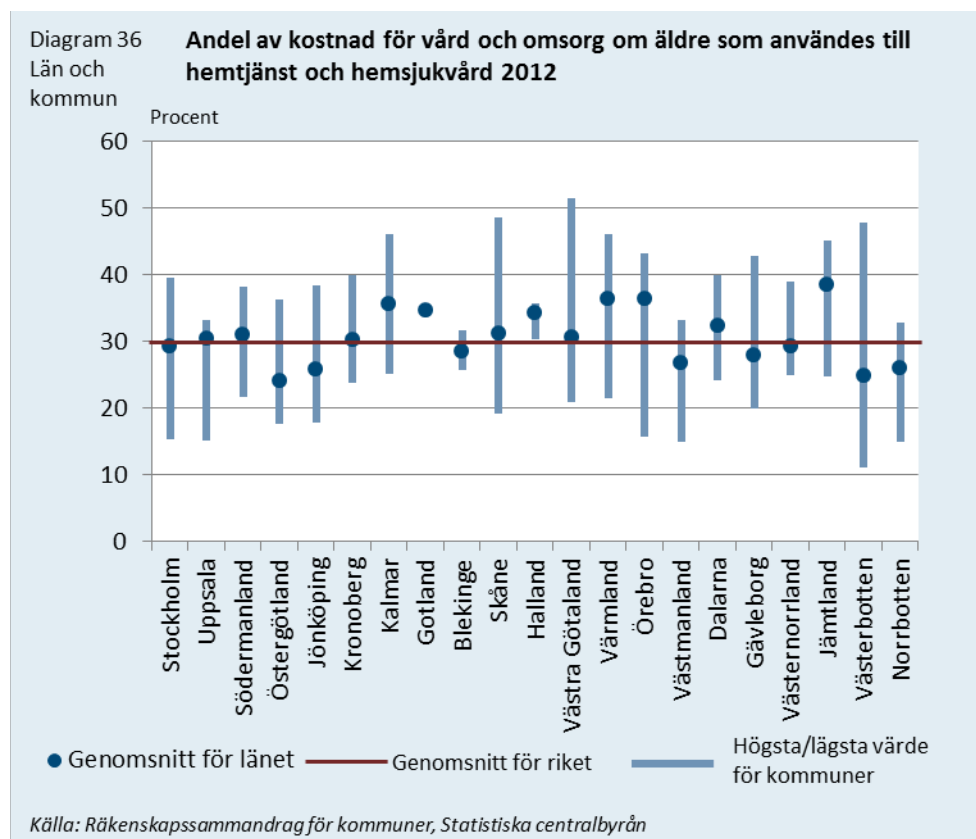
Av kommunens kostnader för vård och omsorg om äldre användes 30 procent till hemtjänst och hemsjukvård under 2012 (diagram 35). Bland kommunerna varierade andelen med 11–52 procent (diagram 36).

Diagram 35
Riket

Andel av kostnad för vård och omsorg om äldre som användes till särskilt boende, hemtjänst och hemsjukvård och dagverksamhet 2012

Källa: Räkenskapssammandrag för kommuner, Statistiska centralbyrån

Beskrivning av måttet

Måttet *hemtjänst och hemsjukvård, andel av kommunens kostnad för vård och omsorg om äldre* visar hur stor del av resursanvändningen för vård och omsorg om äldre som har använts till hemtjänst och hemsjukvård i ordinärt boende. Hemtjänst och hemsjukvård i ordinärt boende omfattar hemtjänst i form av service eller personlig omvårdnad, ledsagning, avlösning av anhörig i hemmet, matdistribution, trygghetslarm och hemsjukvård enligt 18 § hälso- och sjukvårdslagen till personer 65 år och äldre. Kostnader för vård och omsorg om äldre avser äldreomsorg enligt SoL och hemsjukvård som kommunen ansvarar för enligt 18 § hälso- och sjukvårdslagen till personer 65 år och äldre. Kostnaderna avser kommunens åtagande för kalenderåret 2012. Samtliga uppgifter är hämtade från Räkenskapssammandrag för kommuner, Statistiska centralbyrån.

Täljare: Kostnad för hemtjänst och hemsjukvård i ordinärt boende till äldre
Nämnare: Kommunens kostnad för vård och omsorg om äldre

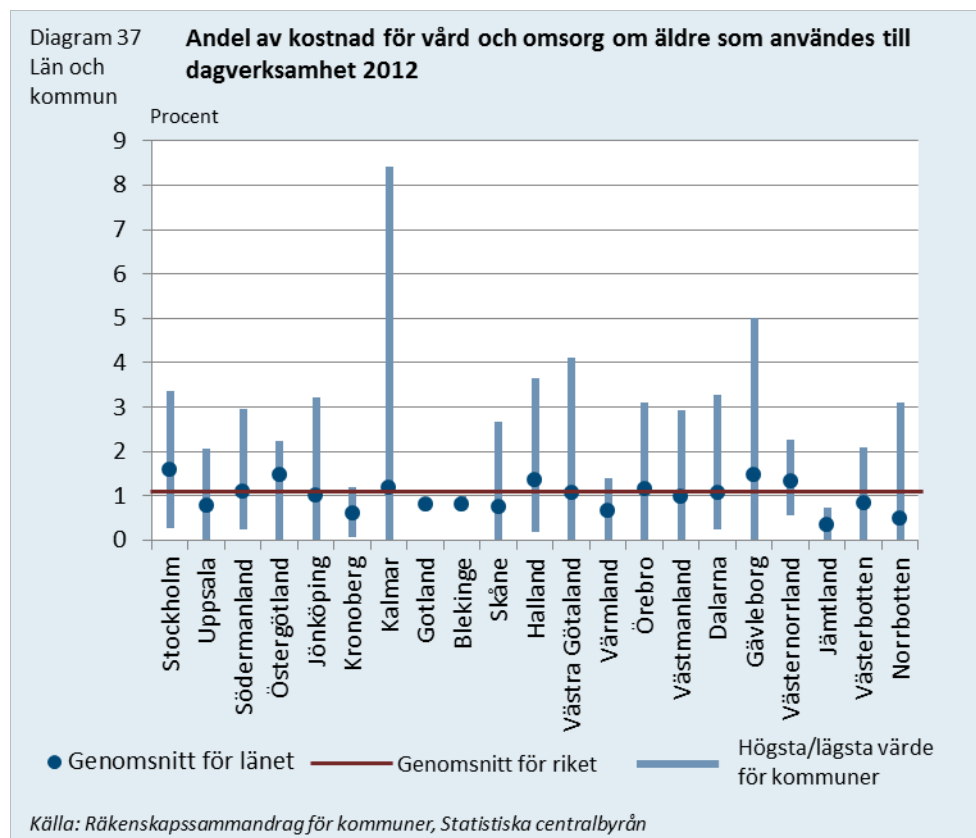
Kommunerna ansvarar i olika grad för hemsjukvård i ordinärt boende vilket kan påverka kostnaderna för hemtjänst och hemsjukvård. Jämförelser mellan kommuner med olika ansvar för hemsjukvård i ordinärt boende ska göras med försiktighet. Jämförelser med tidigare års publicerade uppgifter ska göras med försiktighet eftersom även externa hyresintäkter då exkluderades från kostnaderna.

Måttet kan användas för att följa upp och analysera de prioriteringar som kommunen gör inom vård och omsorg om äldre.

Dagverksamhet, andel av kommunens kostnad för vård och omsorg om äldre

Utfall och variation 2012

Av kommunens kostnader för vård och omsorg om äldre användes i genomsnitt 1,1 procent till dagverksamhet under 2012 (diagram 35). Andelen varierade mellan kommunerna med 0–8,4 procent (diagram 37).

Beskrivning av måttet

Måttet *dagverksamhet, andel av kommunens kostnad för vård och omsorg om äldre* visar hur stor del av kostnaderna för vård och omsorg om äldre som användes till dagverksamhet för äldre i ordinärt boende. Dagverksamhet avser individuellt behovsprövade insatser med stöd av SoL till personer 65 år och äldre och omfattar bistånd i form av sysselsättning, gemenskap, behandling eller rehabilitering och annan hemsjukvård under dagtid utanför den egna bostaden. Även avlösning av anhörigvårdare som ges som dagverksamhet ingår. Vård och omsorg om äldre avser äldreomsorg enligt SoL och hemsjukvård som kommunen ansvarar för enligt 18 § hälso- och sjukvårdslagen till personer 65 år och äldre. Kostnaderna avser kommunens åtagande för kalenderåret 2012. Samtliga uppgifter är hämtade från Räkenskapssammandrag för kommuner, Statistiska centralbyrån.

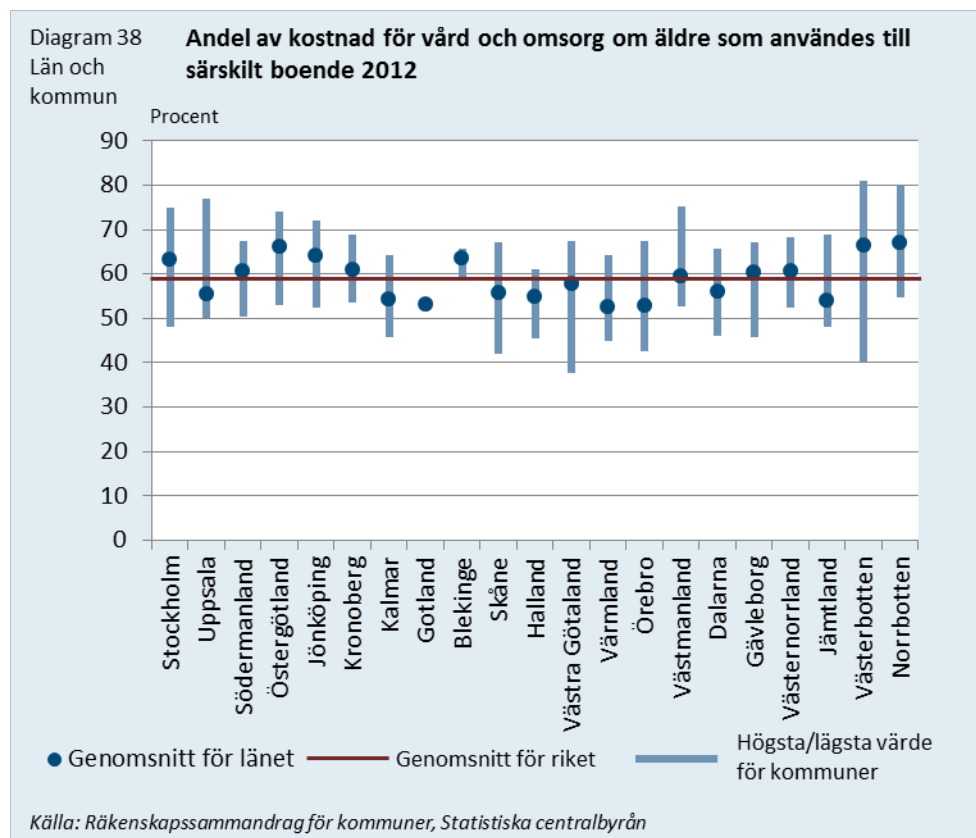
Täljare: Kostnad för dagverksamhet i ordinärt boende för äldre
Nämnare: Kommunens kostnad för vård och omsorg om äldre

Måttet kan användas för att följa upp och analysera de prioriteringar som kommunen gör inom vård och omsorg om äldre.

Särskilt boende enligt SoL, andel av kommunens kostnad för vård och omsorg om äldre

Utfall och variation 2012

För särskilt boende använde kommunerna i genomsnitt 59 procent av kostnaderna för vård och omsorg om äldre under 2012 (diagram 35). Andelen varierade mellan kommunerna med 38–81 procent (diagram 38).

Beskrivning av måttet

Måttet *särskilt boende enligt SoL, andel av kommunens kostnad för vård och omsorg om äldre* visar hur stor del av resurserna för vård och omsorg om äldre som användes till permanent särskilt boende. Särskilt boende omfattar samtliga boendeformer för service och omvårdnad som kommunen ska inrätta enligt 5 kap. 5 § SoL och bostäder med särskild service enligt 5 kap. 7 § SoL till personer 65 år och äldre. I särskilt boende ingår även annat boende till exempel hem med eller utan HVB-tillstånd, familjehem, härbär-

gen och bostäder där kommunen är kontraktssinnehavare. Vård och omsorg om äldre avser äldreomsorg enligt SoL och hemsjukvård som kommunen ansvarar för enligt 18 § hälso- och sjukvårdslagen till personer 65 år och äldre. Kostnaderna avser kommunens åtagande för kalenderåret 2012. Samtliga uppgifter är hämtade från Räkenskapssammandrag för kommuner, Statistiska centralbyrån.

Täljare: Kostnad för särskilt boende och annat boende för äldre

Nämnare: Kommunens kostnad för vård och omsorg om äldre

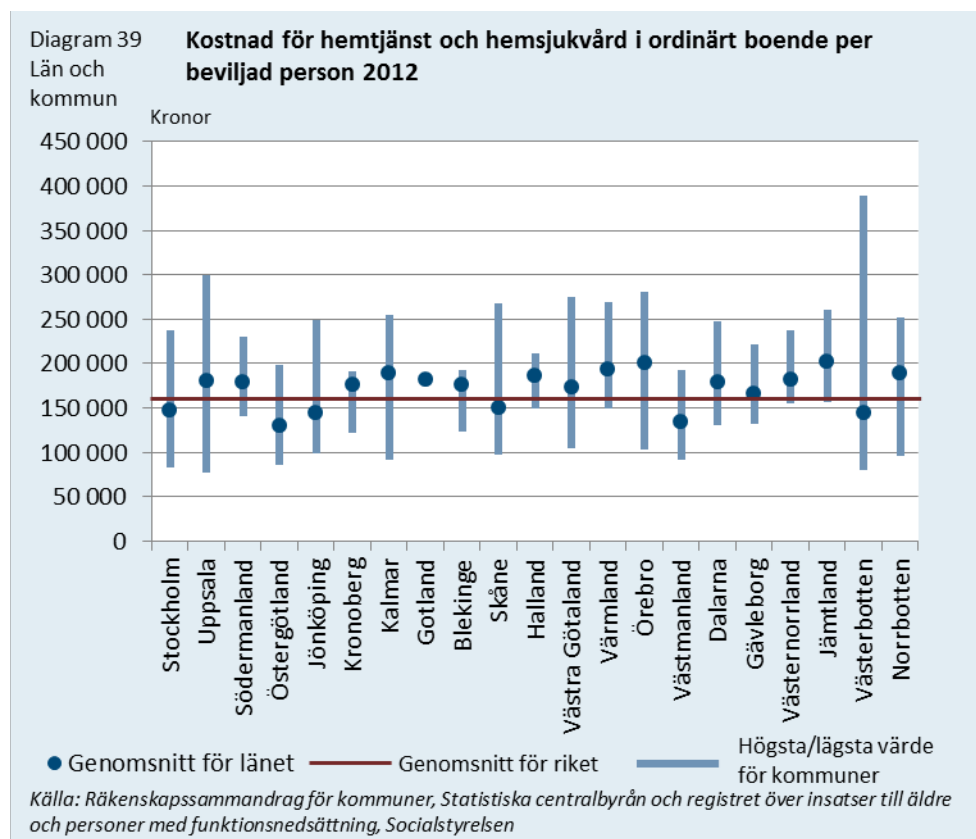
Jämförelser med tidigare års publicerade uppgifter ska göras med försiktighet eftersom även externa hyresintäkter då exkluderades från kostnaderna.

Måttet kan användas för att följa upp och analysera de prioriteringar som kommunen gör inom vård och omsorg om äldre.

Hemtjänst och hemsjukvård till äldre, kostnad per person

Utfall och variation 2012

Den genomsnittliga kostnaden för hemtjänst och hemsjukvård i ordinärt boende till äldre uppgick 2012 till 164 400 kronor per person med beslut om insats. Kostnaden varierade mellan kommunerna med 76 500–388 800 kronor per person (diagram 39).

Beskrivning av måttet

Måttet *hemtjänst och hemsjukvård till äldre, kostnad per person* visar den genomsnittliga kostnaden för hemtjänst och hemsjukvård i ordinärt boende per person som har beslut om insatsen. Hemtjänst och hemsjukvård i ordinärt boende omfattar hemtjänst i form av service eller personlig omvårdnad, ledsagning, avlösning av anhörig i hemmet, matdistribution, trygghetslarm och hemsjukvård enligt 18 § hälso- och sjukvårdslagen till personer 65 år och äldre. Kostnaderna avser kommunens åtagande för kalenderåret 2012. Personer avser de personer 65 år och äldre som har beviljats hemtjänst eller hemsjukvård per den 1 oktober 2012. Uppgifter är hämtade från Räkenskapssammandrag för kommuner, Statistiska centralbyrån och registret över insatser för äldre och personer med funktionsnedsättning, Socialstyrelsen.

Täljare: Kostnad för hemtjänst och hemsjukvård i ordinärt boende till äldre
Nämnare: Antal äldre med beviljad hemtjänst eller hemsjukvård

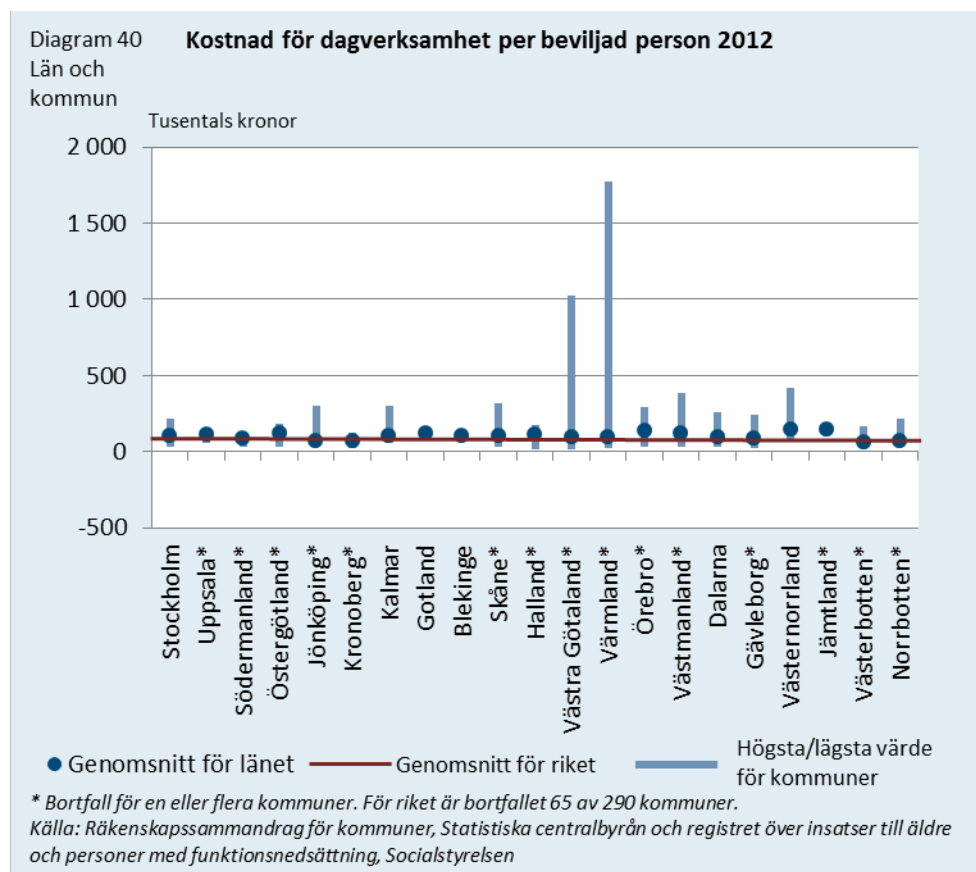
Kommunerna ansvarar i olika grad för hemsjukvård i ordinärt boende vilket kan påverka kostnaderna för hemtjänst och hemsjukvård. Jämförelser mellan kommuner med olika ansvar för hemsjukvård i ordinärt boende ska göras med försiktighet. Från och med 2011 ingår inte kostnaden för boendestöd i kostnaden för hemtjänst i ordinärt boende. Uppgifter om kostnader avser hela kalenderåret 2012 medan antalet personer endast avser antalet personer per den 1 oktober. Detta kan över- eller underskatta kostnaderna. Jämförelser med tidigare års publicerade uppgifter ska göras med försiktighet eftersom även externa hyresintäkter då exkluderades från kostnaderna.

Måttet kan användas för att följa upp och analysera verksamheten hemtjänst och hemsjukvård i ordinärt boende inom vård och omsorg om äldre.

Dagverksamhet till äldre, kostnad per person

Utfall och variation 2012

Den genomsnittliga kostnaden för dagverksamhet uppgick 2012 till 98 900 kronor per person med beslut om insatsen. Kostnaden varierade mellan kommunerna med 15 700–1 770 800 kronor per person (diagram 40). Uppgifter för 65 av 290 kommuner redovisas inte på grund av att för få personer ingår i underlaget eller att det i underlaget förekommer felaktigheter.

Beskrivning av måttet

Måttet *dagverksamhet till äldre, kostnad per person* visar den genomsnittliga kostnaden för dagverksamhet per person i ordinärt boende som har beslut om insatsen. Dagverksamhet avser individuellt behovsprövade insatser med stöd av SoL till personer 65 år och äldre och omfattar bistånd i form av sysselsättning, gemenskap, behandling och rehabilitering samt annan hemsjukvård under dagtid utanför den egna bostaden. Även avlösning av anhörigvårdare som ges som dagverksamhet ingår. Kostnaderna avser kommunens åtagande för kalenderåret 2012. Personer avser de personer 65 år och äldre som har beviljats dagverksamhet per den 1 oktober 2012. Uppgifter är hämtade från Räkenskapssammandrag för kommuner, Statistiska centralbyrån och registret över insatser för äldre och personer med funktionsnedsättning, Socialstyrelsen.

Täljare: Kostnad för dagverksamhet i ordinärt boende till äldre

Nämnare: Antal äldre med beviljad dagverksamhet i ordinärt boende

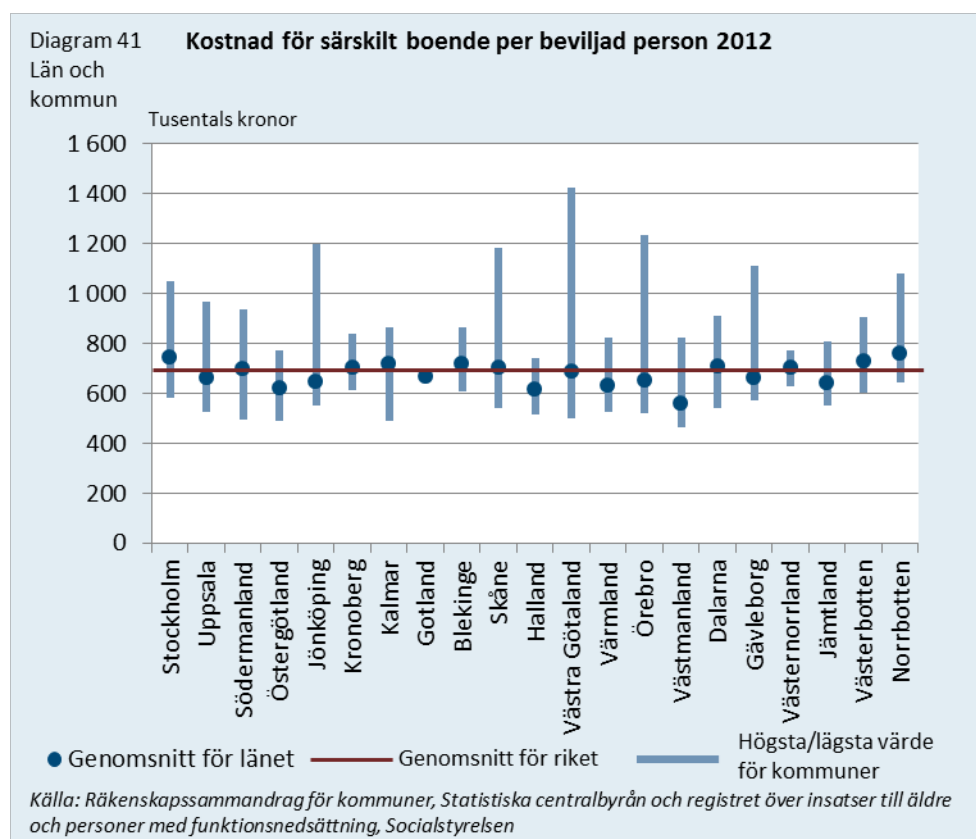
Kommunerna ansvarar i olika grad för hemsjukvård i ordinärt boende vilket kan påverka kostnaderna för dagverksamhet. Jämförelser mellan kommuner med olika ansvar för hemsjukvård i ordinärt boende ska göras med försiktighet. Uppgifter om kostnader avser hela kalenderåret 2012 medan antalet personer endast avser antalet personer per den 1 oktober. Kostnaderna kan därför vara över- eller underskattade.

Måttet kan användas för att följa upp och analysera verksamheten dag-verksamhet i ordinärt boende inom vård och omsorg om äldre.

Särskilt boende enligt SoL till äldre, kostnad per person

Utfall och variation 2012

Kostnaden för permanent särskilt boende uppgick till i genomsnitt 689 700 kronor per person under 2012. Mellan kommunerna varierade kostnaden med 463 600–1 422 400 kronor per person (diagram 41).

Beskrivning av måttet

Måttet *särskilt boende enligt SoL till äldre, kostnad per person* visar den genomsnittliga kostnaden för permanent särskilt boende per person som har beslut om insatsen. Särskilt boende omfattar samtliga boendeformer för service och omvårdnad som kommunen ska inrätta enligt 5 kap. 5 § SoL och bostäder med särskild service enligt 5 kap. 7 § SoL till personer 65 år och äldre. I särskilt boende ingår även annat boende till exempel hem med eller utan HVB-tillstånd, familjehem, härbärgen och bostäder där kommunen är kontraktsinnehavare. Kostnaderna avser kommunens åtagande för kalenderåret 2012. Person avser de personer 65 år och äldre som har beviljats permanent särskilt boende per den 1 oktober 2012. Uppgifter är hämtade från Räkenskapssammandrag för kommuner, Statistiska centralbyrån och registret över insatser för äldre och personer med funktionsnedsättning, Socialstyrelsen.

Täljare: Kostnad för permanent särskilt boende till äldre
Nämnare: Antal äldre med beviljat beslut om permanent särskilt boende

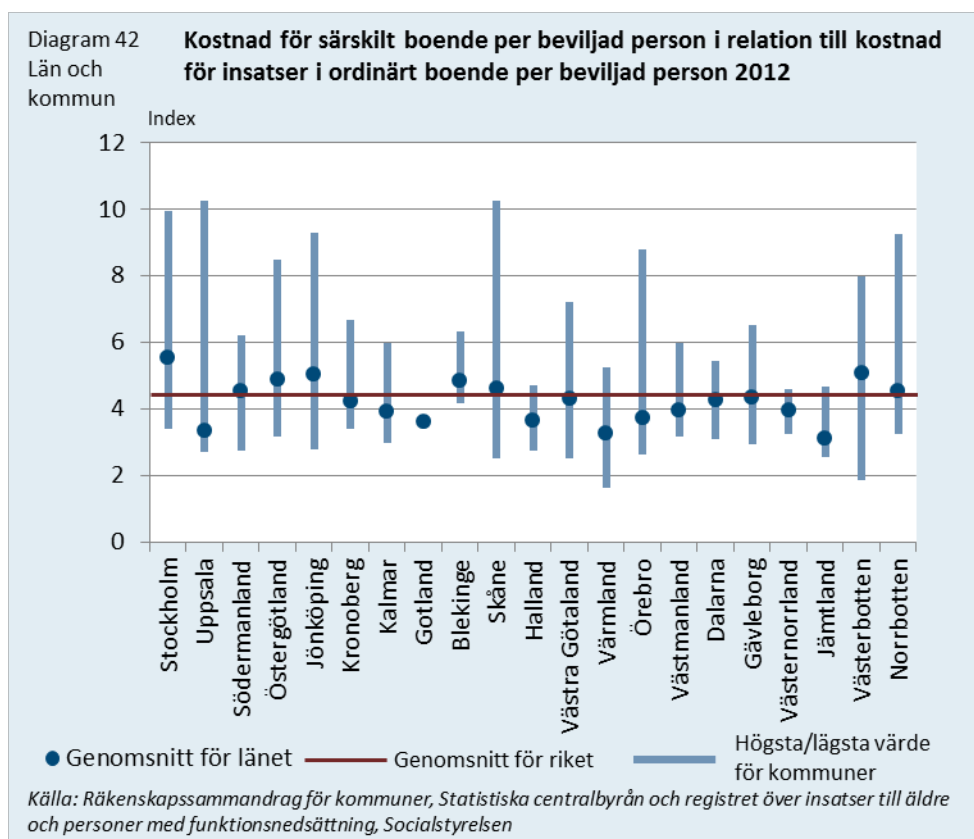
Uppgifter om kostnader avser hela kalenderåret 2012, medan antalet personer endast avser antalet personer per den 1 oktober. Kostnaderna kan därför vara över- eller underskattade. Jämförelser med tidigare års publicerade uppgifter ska göras med försiktighet eftersom även externa hyresintäkter då exkluderades från kostnaderna.

Måttet kan användas för att följa upp och analysera särskilt boende inom vård och omsorg om äldre.

Särskilt boende enligt SoL, kostnad per person i relation till insatser i ordinärt boende, kostnad per person

Utfall och variation 2012

I genomsnitt fick 4,4 personer insatser i ordinärt boende för samma kostnad som en person i särskilt boende under 2012. Antalet personer som fick insatser i ordinärt boende för samma kostnad som en person i särskilt boende varierar mellan kommunerna med 1,6–10,2 personer (diagram 42).

Beskrivning av måttet

Måttet särskilt boende enligt SoL, kostnad per person i relation till insatser i ordinärt boende, kostnad per person visar hur många personer som i genomsnitt kan få insatser i ordinärt boende för den genomsnittliga kostnaden för en person i särskilt boende. Särskilt boende omfattar samtliga boendeformer för service och omvårdnad som kommunen ska inrätta enligt 5 kap. 5 § SoL och bostäder med särskild service enligt 5 kap. 7 § SoL till personer 65 år eller äldre. I särskilt boende ingår även annat boende till exempel hem med eller utan HVB-tillstånd, familjehem, härbärgen och bostäder där kommunen är kontraktssinnehavare. Insatser i ordinärt boende omfattar hemtjänst i form av service och personlig omvårdnad, ledsagning, avlösning av anhörig i hemmet, matdistribution, trygghetslarm, hemsjukvård enligt 18 § HSL, boendestöd, dagverksamhet, korttidsboende, kontaktperson och -familj, samt annat bistånd som ges i ordinärt boende enligt SoL till personer 65 år och äldre. Kostnaderna avser kommunens åtagande för kalenderåret 2012. Person avser de personer 65 år och äldre som har beviljats särskilt boende eller insats i ordinärt boende per den 1 oktober 2012. Uppgifter är hämtade från Räkenskapssammandrag för kommuner, Statistiska centralbyrån och registret över insatser för äldre och personer med funktionsnedsättning, Socialstyrelsen.

Täljare: Kostnad för permanent särskilt boende till äldre per person

Nämnare: Kostnad för insatser till äldre i ordinärt boende per person

Uppgifter om kostnader avser hela kalenderåret 2012 medan antalet personer endast avser den 1 oktober. Kostnaderna kan därför vara över- eller underskattade. Jämförelser med tidigare års publicerade uppgifter ska göras med försiktighet eftersom även externa hyresintäkter då exkluderades från kostnaderna.

Måttet kan användas för att följa upp och analysera verksamheten och prioriteringar inom vård och omsorg om äldre.

Referenser

1. Socialstyrelsen. Handbok för effektivitetsanalyser För god hälsa, vård och omsorg 2013:
2. Sveriges Kommuner och Landsting. Handbok för Öppna jämförelser inom socialtjänsten. Stockholm: Sveriges Kommuner och Landsting; 2012.